भागवत धर्म.

रचनार

श्रीहरीकृष्ण महाराजना एकांतिक

साधु धर्मानंद स्वामी.

छपावी प्रसिद्ध करनार

धर्मानंद स्वामीना चर्णसेवक

गोवंदलाल बापुजी.

अमदावादमां

अ. सु. प्रीं. अ. ज. ए. कंपनी "लिमिटेड"

ना प्रेसमां रणछोडलाल गंगारामे छाप्यो.

कीमत ८ आना.

संवत १९३६.

अनुक्रमणिका.

॥अथश्रीभागवतधर्म॥

॥श्रीहरिकृष्णायनमोनमः॥

॥दोहा॥ करजोडिकरुंविनति, कृपासिंधु हरिकृष्ण॥ दासतमारोजाणिने, मुजपरथावोप्रसन्न ॥१॥ मुजउपरकृपाकरो, हृदयथायप्रकाश॥गुणतमारागाववा, अंतरेथायहुलाश॥२॥ धर्मधुरंधरधर्मधर, अधर्मकरनविनाश॥निजइछायेआविया, कापवामायापाश॥३॥कलिमध्येकरुणाकरि, पधार्याप्राणआधार॥ अनंतजीवउद्धारवा, द्विजकुलधर्योअवतार॥४॥ ब्रह्मरूपकरवाभक्तने, आप्युंआत्यंतिकज्ञान॥ धर्मानंदकहेहरिकृष्णजी, आपोनिर्भयदान।५।

॥चोपाई॥ पूर्णब्रह्मपुरुषोत्तमजेह, कहे साधुनिरितिनेतेह॥मारासाधुब्रह्मरूपहोय,को

इंरित्यनुलांछननहोय॥६॥ हवेकहुंतेसाधुनीरी
त्य, त्यागीहोयतेत्रीगुणातित॥ त्यागिशब्दनो
अर्थविचारि,देखेकायाआत्माथकिन्यारि।७।
त्यागराखेतेत्यागिकेवाय, पंचविषयमांनवले
वाय,राखेअखंडहरिकृष्णमांप्रिति॥ जायसेजे
जगतनेजीती॥८॥अक्षरब्रह्ममानेनिजरूप,देखे
जगतनेअतिदुःखरूप॥ पंचविषयमांछेघणांदुः
ख, तेमांसाधुमानेकेमसुख॥९॥ माहाकारण
मायाछेजेह, स्थुलसुक्षमकारणदेह॥ पंचवि
षयनोअनादिपास, तेमांउगरवानिनैआस ॥
॥१०॥ पंचविषयमांदुःखपामेसहु, देवब्रह्मा
दिकमोटाबहू॥ पंचविषयअनादिछेसत्रु, तेने
साधुगणेकेममित्रु॥११॥सत्रुनोतेकरेजेहसंग,
करेतेनाअंगनोतेभंग॥ माटेपंचशत्रुनेतेमारो,

हरिकृष्णप्रगटउरधारो॥१२॥ पांचचोरनि
चअतिपापि, तेनांमुळनांखोतमेकापि॥ पांच
शत्रुमारेथायेसुख, टळेजन्ममरणनांदुःख ॥
॥१३॥कामलोभस्वादस्नेहमान,तेभुलाडेआ
त्मानुंभान॥ हवेकहुंतेकामनिवात, जेहेनाअं
तरमांउंडीघात॥१४॥कृतघ्नीनेलाजनआवे,
विश्वासकरेतेनेदुष्टखावे ॥ करिब्रह्मानितेएणे
घात, गणेनहिकोइनेकुजात॥१५॥नावेनिर्ल
जनेकोदिलाज, एणेकीधांअनंतनांअकाज ॥
ब्रह्मानितेमतिहारिलिधी, निजसुताकेडेडोट
दिधि॥१६॥ कामेसिवजिनेकीधीघात,देखि
मोहनिविर्यथयुंपात॥ कामेनारदनुंतपखोयुं,जो
इकुंवारितेमोमनमोयुं॥१७॥ माग्युंरूपहारिवरे
दिधुं, वालेमर्कटनुंमुखकिधुं॥ कामेसुभरिनुं

अतकरयुभंग, जोईमाछलीमाछलानोसंग ॥
॥१८॥कामेच्यवननेकरयोचुर, देखिरायमु
ताथयोआतुर ॥ आत्मानुज्ञानन०्यरयुं, साध्य
हजारनुंनपगयुं॥१९॥ कामेइंद्रनाकरयासह
स्रभंग, अतिदिसेनकारूतेअंग॥ कामेचंद्रने
चोटलगाडि, नाख्योदेवेधरमथकीपाडी ॥
॥२०॥ कामेरावणनेनांख्योमारि, अनंतरो
ळीनाख्यानरनारि॥ देवदैत्यनेनाख्यातेरोळि,
मोटामोटाभुपनांख्याचोळी॥२१॥ एवोदुष्टनि
चकामअति, नाखेभुलाडिसर्वेनिमति॥ हरि
कृश्नप्रगटमळेजारे, कामतर्तजीतायतेवारे ॥
॥२२॥ बिजोनथितेविनाउपाय, हरिविना
करेकोणसाय॥ बिजासर्वेमायानाछेदास,सउ
नेकामेनांख्योगळेपास॥२३॥ पाशमांनआवे

हरिदास, जेना उरमांहरिनोनिवास॥देखेअति
अपवित्रनारि, जुवेअंगोअंगतेविचारि॥२४॥
देखेनखसिखनारिनुरूप, अतिनकारूनर्कनो
कुप॥ हाडमांसनाडित्वचालोई॥तेमांअतिनि
चरहेमोई॥२५॥ विर्यमुत्रपरसेवोनेलाळ,ना
रिनकारिनर्कनिखाळं॥ कफगळफाशलेखम
शेडा, भुंडानिसरेनाकमांथिगेडा॥२६॥ दे
खोमुस्तकमेचेभरेल, भुंडामुवाळाकाळाबळे
ल॥ तेनेदेखिनरथायराजि, जाणोनिचनका
कारोतेपाजि॥२७॥ नर्ककीडेकपालभरेळ,
माथेआलुचामडुमढेल॥ भुंडानेत्रमांमांसनालो
चा, भुंडादिसेछेनाकनाकोचा॥२८॥ मोढा
मांछेहाडकानादांत, तेनेपापिजुवेकरिखांत॥
मांसनालोचाउरमांजोई, तेमांनिचपापिरहेमो

ई ॥२९॥ एनुसर्वेअंगनकेंभर्युं, एणेनर्केमां थिदेहधर्यु ॥ एनिउत्पतिलियोनेजोई, पछेते मांरहोतमेमोई॥३०॥ अतिभुंडीनरकनीक्यारी, तेनेजोइनेआवेओकारि॥ अतिनकारिच मेनीकुंडी, तेमांसर्ववस्तुभरिभुंडि॥३१॥ भुंडी वस्तुमांथिनारिथई, तेमांलोभेतेनीबुद्धिगई ॥ साधुअष्टप्रकारेराखेत्याग, तेमांलोभेतेश्वानने काग॥३२॥ नारिनाशब्दनसांभळेकान, तेनो नजरेनजुवेवान॥ एनिमुखेकरेनहिवात, चित वेतोनारीकरेघात ॥३३॥ साधुकरेनहिगुज्य भाश, जुवेनहिनारिनुतेहास॥ नारिसामीदृष्टि नव्यकरे, दुःखरूपजाणिपरहरे॥३४॥ साधु सांभलेनहिनारिनुगान, जाणेशब्दतेविषसमान॥ कथानकरेनारिपासेसंत, मरहोयत्यागिगु

णवंत॥३५॥ नारीसन्मुखबेसेत्यागि, वेसेते
नेपापीजाणोरागी ॥ सांभळेनहिनारिनोरंगरा
ग॥ त्यागीसांभळेतेनांफुटयांभाग॥३६॥त्यागि
नजुवेनारीनुंगुह्यअंग, जुवेतेनुंवृतथायभंग ॥
करेउपवासतेनोनिराहार॥ लगाडेनहितेनिते
वार॥३७॥ नारिनातिहोयजिहांनिरे,त्यागिने
नजावुंतिहांतिरे॥ जेस्थानकेनारीआवेजाय ॥
शौचादिकतियांनथाय ॥३८॥ जेजग्यामां
स्त्रिनित्यबेसे, त्यागिकोदितियांनबेसे ॥ जिहां
त्यागिनोहोयनिवास, केदीआवेनहिनारिपास॥
॥३९॥ त्यागीनअडेनारिनेअंगे, केदीचाले
नहिनारिनेसंगे॥तजेनागणिवाघणीसमजाणी,
नारिपुरुषनालियेप्राणतांणि ॥४०॥ मारेनाग
णिवाघणिएकवार, नारिमारेतेवारअपार॥ वा

घणिमारिनेतंनखाय, नारिमारेतेयमपुरिजाय
॥४१॥ अग्नितरवारअतिसेसारि, तेथिनारि
अतिछेनठारि॥ झेरकुपअतिशेउंडो, तेथि
नारिनोसंगअतिभुंडो॥४२॥ जायजमपुरिवारं
वार, खायजमनामारअपार॥ अतिशेदुःख
पामेतेअंगे, तेतोसर्वेनारिनेसंगे ॥४३॥ जेजेज
न्ममरणनांदुःख, सहेनारिनेसंगेविमुख॥ ल
खचोरासिनादुःखजेह, भोगवेनारिनेसंगेतेह
॥४४॥ नारिसंगेसुखमीथ्यालेश, तेनिकेडे
अनंतकलेश॥ जेवुंशेरसुखडानुंसुख, पछेसु
लिएचडाविआपेदुःख॥४५॥ एवुंनारिनुंसुख
छेनास, पछेपडेतेकाळनेपास ॥ नारिमांदुःख
रह्यांघणां, लागआवेतोनराखेमणा॥४६॥ ना
रिमीठुबोलिकरेवात, तेनोपुरुषनोकरवाघात॥

नारिझिणुंझिणुंबोलेजाणि, लेवापुरूषनाप्राण
ताणी॥४७॥ मुळमायायेविचार्युएम, जिवजा
सेहाथमांथीकेम॥ हवेएनोतेकरूउपाये, मनु
ष्यदेहेतेकल्याणथाये॥४८॥ तेहविनाकल्या
णनवथाय, जिवचोरासिमांगोथांखाय॥ एने
आवशेमनुष्यअवतार, तारेथईसहुएनिनार
॥४९॥ छोराछोरियुंकारिसघणा, दुःखदेवा
मांनैराखुंमणा॥ सगांकुटंबिनोरचिपाश, क
रिराखिशतेमारोदास॥५०॥ बिजाआपिस
कोटिक्लेश, हरिभजवानहिदेवुलेश॥ एवोछे
मुंडोमायानोआस, थावानदेवोहरिनोदास॥
॥५१॥ कारणमायाअविद्याछेजेह, तेणेधर्यो
छेस्त्रीनोदेह॥ जेमनागणीपोतानाखाये, एथि
भागेतेउगरिजाये॥५२॥ तेथिकोटिगणिस

त्रुनारि, खायराक्षणिजिवनेमारि॥ एथिछेटेर
हेमोक्षथाये, एनोविश्वासकरेतेनेखाये॥५३॥
निर्लज्जनारिनेनहिलाज, करेआत्मानुअतिअ
काज॥ एनेकाळरुपिजाणितजो, हरिक्रुभ्नक्त
भ्नमुखेभजो॥५४॥ जेनेअंतरमांनारिनोराग,
तेनेपापिनाणिकरवोत्याग॥जेनेनारिनाशब्दमां
हेत, तेनेजिवतोजाणवोप्रेत ॥५५॥ देखिना
रिनेराजितेथाय, तेनेजमकापिकापिखाय ॥
जेनेमह्याहरिक्रुभ्नराय, तेतोब्रह्मस्वरूपकेवा
य॥५६॥ अक्षरब्रह्ममानेनिजआप, देखेप्रक्र
तिनुकार्यतेपाप॥ सतचिदआनंदनिजरूप, ते
मांदेखेप्रभुनुस्वरूप ॥५७॥ तेमांसदारहेगुल
तान, हरिक्रुभ्ननुंह्रदयमांध्यान॥ एवासंतनाउ
रमांहरि, रह्येप्रगटतेनिवासकरि ॥५८॥ प

रिब्रह्मप्रगटहोयत्यारे, एवासंतनांदरसनथाय त्यारे॥ तेहविनानहिएवासंत, करेसाधनविजाअनंत ॥५९॥ ॥पूर्वछायो ॥ हरिकृश्ननुंध्यानहृदे, तेनुसुखकह्युंनवजाय ॥ जपतपसाधनसर्वमळि, निमिषतुल्यनव्यथाय॥६०॥आठेपोहोरआनंदएनो, मुखेगायमनोहरगित॥ मायाकृतमीथ्यादेखे, सदाहरिकृश्नमांप्रीत ॥ ६१ ॥ गदगदकंठेगुणगाये, हरिकृश्ननीलीलाजेह॥ मायाकेदिव्यापेनही, जेनेहारिकृश्नमांस्नेह ॥६२॥ पोतानुंस्वरूपजाण्युं, तेथिपरजाण्यापरिब्रह्म ॥ धर्मानंदकहेहरिकृश्नासंत, जाणेअलोकीकमर्म॥६३॥ इतिश्रीहरिकृश्नलिलाचिंतामणिमध्ये साधुनाधर्मरूपीभागवतधर्ममांनिष्कामवर्त्तमानवर्णनकर्युं एनामेपेहेलुं

रत्नसंपूर्णः॥१॥

॥दोहा॥ ॥वायुसहुनेविचारिने, भजवाए कभगवान॥ जुठासुखनेपरहरि, थावुंप्रभुमांगु लतान॥१॥ स्वप्नातुल्यसंसारछे, जाणिलेवुं जरूर॥ तेनीवासनामुकिने, प्रभुनेराखवाउर ॥२॥ कामादिकदोशतजि, भजवासुंदरसां म ॥ अनंतजन्मनांपातकमटे, पामिएअक्षर धांम॥३॥ ॥चोपाई॥ हवेकहुवायुनिरित, स मजिथासोतेत्रिगुणातित ॥ व्रतब्रह्मचर्यछेअ तिभारि, तेनेराखजोआज्ञाछेमारि॥४॥ सर्वेव्र तुनोछेशणगार, आपेसुखतेअपरमपार॥ ब्र ह्ममांजात्रानिगतिथाये, जन्ममरणनासंकट जाये ॥५॥ जेजनपाम्याहरिधाम, तेणेव्रतरा ख्युनिष्काम ॥ व्रतपाळवानिकहुरित, वायु

सांभलजोकरिप्रित ॥६॥ जेमसाधुनेस्त्रिनो
त्याग, राखेसंगतेनांफुटयांभाग ॥ तेमवायुपुरु
षनेजेणे, निजआत्मानोशत्रुप्रमाणे ॥७॥ हा
डमांसनोपुरुषनोदेह, तेमांवायुनराखेस्नेह ॥
देहपुरुषनाछेदुःखरूप, नखासिखछेनर्कनोकु
प ॥८॥ वायुनेमुकवितेनिआशा, आत्मारूपे
भजवाअविनाश ॥ आत्माविषयथिसुखीनथा
य, तेमांमनुष्यजन्मवृथाजाय ॥९॥ अतिभुंडि
भुंडिवस्तुजेह, तेनोबन्योछेपुरुषनोदेह॥ माटे
वायुनेविचारिनेजोवुं, व्रथाआयुषतमांनखो
वुं॥१०॥ अतिकृपाकरिभगवान, मनुष्यदेह
आप्योगुणवान॥ मनुष्यदेहेतेमोक्षथाये, जन्म
मरणथिजिवमुकाये ॥११॥ माटेभजवाएकभ
गवान, मुक्तिपुरुषनाविषयनुंतान॥ मीरांबाई

देवहुतिसति, प्रभुभजीपाम्यांउत्तमगति॥१२॥
बीजाभक्तवायुतेअनंत, तजिपुरुषभज्याभगवं
त ॥ आजआव्युंछेसर्वेनेटाणु, मनुष्यदेहनम
लेखरचेनाणु॥१३॥ अनादिनोआत्मातेकेवा
य, विषयभोगवसुखीनवथाय ॥ आत्माएस्त्री
नादेहधरि, अनंतपुरुषभोगव्याभाणिकरि।१४।
वळिपुरुषनाअवतारलई, अनंतस्त्रियुंभोगवी
सहि॥जुठासुखनीतेराखीआसि, थायेस्त्रियुपुरु
षनीदासी॥१५॥रात्यदहाडोओशीयाळारेवुं,
कठणवचनकहेतेसेवुं॥ लगारेकपडेफेरफार॥
तारेपुरुषआपेतर्तमार ॥ १६ ॥ वळिथायछो
करांतेघणा, तेनादुःखमांनहिकांईमणा ॥ पा
मरपशुनिरितेरेवाय, अथामनुष्यनोदेहजाय ॥
१७॥ स्थुलसुक्ष्मकारणत्रणदेह, आत्माजु

होतेथिजाणोमेंह ॥ आत्माम्त्रीपुरूषनकेवाय, स्त्रिपुरूषएदेहगणाय ॥१८॥ पंचभुतनोवन्यो विकार, तेनाथयाछेनरनेनार॥ अछेदअभेद आत्माअविनासि, तेनेदेहरूपिजनिफांसि १९। देहमुकाईआत्मानुभान, करदेहरूपतेनिदान॥ माटेविषयनिमुकविआश, जाणेकाळमायानो तेपाश॥२०॥ एकभजवाहरिकृष्णशांम, एथि पामिएअक्षरधाम ॥ हवेबिजापुरूपनकरवा, सर्वेदुखियाजाणिपरहरवा॥२१॥ एकप्रभुचर णेचितधरिए, एथिभवसागरउतरिये ॥ जेजे पुरूषमरेनेअवतरे, तेनेवरेशुंकारजसरे।२२। मुक्तिपुरूषोत्तमानिजपति, पापिजिवमांबांधेजे रति॥ एविस्त्रीनेतेधिःकार, खायेजमनादुत्त नामार॥२३॥ मेलिप्रभुनास्वरूपनुध्यान, स्त्रि

पुरूषनाजुवेछेवान॥ एविस्त्रियुनेधीःकार, ज न्मधरसेतेवारंवार ॥२४॥ मुक्तिप्रभुनमुखथी नाम, बीजापुरूषसंभारेछेवाम ॥ एवेस्त्रियुने धीःकार, मनुष्यदेहनेकरेखुवार ॥२५॥ मे लिहरिहरिजनानिसेवा, विषयसुखनारारवेछे हेवा, एविनारिनेनेधिःकार॥ धरसेभुंडाभुंडा अवतार ॥२६॥ मुकिहरिहरिजननुस्वरूप, बिजापुरूषनाजुवेछेरूप॥एविनारिनेतेधीःकार, पापनामाथेभरेछेभार॥२७॥ मेलीप्रभुनाभजन नोरस, थईरहेछेपुरूषनेवस॥एविस्त्रियुनेधीः कार, जाणोनिचपापिदगादार॥२८॥ पुरूष नाविषयछेझेर, तेथिराखतिनाथिजेवेर॥ एवि गाफलनेधिःकार, पुरूषसाथेराखेछेजेप्यार ॥२९॥ माथेजन्ममरणनांदुःख, तेनेजुवेनहि

तेविमुख॥ एमेश्चियुनेधिःकार, मारिपुगाड
झेजमद्वार॥२०॥ मेलीसत्पुरुषनोसंग, राखे
कामिपुरुषोरंग ॥ एविअभागणिनेधिःकार,
नथिसम सारअसार ॥२१॥ पिंडब्रह्मांड
नो... ...र, आत्मामांहि...रववाएकहरि ॥
सवरिकुबजाआदिकनारि, हरिभजिपामियुं
मुखभारि॥२२॥ त्रिजिव्रजनीविनताजेह, ते
णेराख्योकृष्णमांस्नेह, तेपणपामियुप्रभुनुंधाम॥
तेनापुराथयासर्वेकाम ॥२३॥ गनकाअतिसे
निचनठारि, अतिभुंडिबुद्धिविभिचारि॥ तेणे
मुक्तिपुरुषनिआस, प्रभुयेराखिपोतानेपास ॥
२४॥ एवाअधमउधारणमेली, त्रिजापुरुषमां
लोभेतेघेली॥ विधवाबायुनेकरवोविचार, ए
कहरिनोराखवोआधार॥२५॥ प्रभुएअतिसे

कृपाकिधि, पंचविषयथिताणीलीधी॥ हवेवर
बावरअविनासि,सर्वोपरिप्रभुसुखरासी॥ ३६ ।
आत्मानास्वामीएकछेहरी, तेनेजवाहत्रेनि
श्चेकरी॥ मुक्तीपुरूषमात्रनीतेआर [illegible] वुप्रभुच
रणनिदास।२ [illegible] पुरूषना॥कात्तनसानं[illegible]का
न, एनोनजरेनवजोवोवान॥ पुरूषनेअडवुंनही
क्यारेअंगे, चालवुनहीपुरूषनेसंगे॥ ३८॥ न
जरेजोवुनहिपुरूषनुरूप, जाणिझेरहळाहळकु
प॥ एनीमुखेकरवीनहिवात, पुरूषकरेतेआ
त्मानोघात॥३९॥ सर्वप्रकारेपुरूषनेतजवा, ए
कहरिकृश्नजीनेभजवा ॥ जेथिटळेचोरासीनां
दुःख, आपेअविनासिआत्मानेसुख ॥४०॥
माटेनिश्चेअंतरमांकरवुं, एकहरिकृश्नवरवर
वुं॥ विधवाबायुनेअष्टप्रकार, तजवोपुरूषमात्र

॥ सधवास्त्रीनेस्वामीएक, वि
॥विवेक॥ विजापुरुषसामुंनथ्यजो
हरिक्रभमांप्रोवुं॥४२॥ जेजेसम
नार, तेतोराखेप्रभुनोआधार ॥
समाजनेवरतसेजेह, तेनेथासेप्रभुमांस्नेह ॥
४३॥ प्रभुप्रसंनथईसुखधाम, तेनेकरसेतेपुर
णकांम॥ हरिराखसेपोतानिपास, जाणिनिज
पोतानितेदास॥४४॥ एवुंब्रह्मचर्यव्रतछेमोटुं,
तेहविनासाधनसर्वेखोटुं॥ राखिब्रह्मचर्यकरेजे
जेकाम, तेनिपुरिकरेप्रभुहाम ॥४५॥ पुर्वल्ला
यो॥ जेजेव्रतब्रह्मचर्यपाळे, तेनोलाभकह्योन
थ्यजाय॥ अनंतजन्मनांपातकनासे, जिवब्रह्म
रूपथाय ॥४६॥ माटेसर्वेव्रतमांमोटुव्रतछे, ब्र
ह्मचर्यलीयोनोई॥ जपतपातिर्थदानपुन्य, ब्र

ह्मचर्यसमनहिकोई ॥४७॥ धन

यंराखे, तेनादेवब्रह्मागुणगाय॥

नथाये, एनोमहिमाकह्योनवजाय

चर्य॥ तेनेनेकारणे, प्रभुधरेछेअ

च्कामीभक्तनेवसथई, सुखआपेछेअपार ॥

४९॥ आपसमप्रभुभक्तनेकरे, एनादरसन

थिदुःखजाय॥ अनंतजीवनोउद्धारकरवो, ए

वाभक्तथकीथाय॥५०॥ प्रभुएनाउरमांरहे,क

रिअखंडनिवास॥ एवाभक्तनेअंतरमां, प्रभुवि

नाबिजिनहिआस॥५१॥ माटेब्रह्मचर्यव्रतदृढ

राखीने, नित्यकरवोसतसंग ॥ धर्मानंदकेरा

खवो, उरमांहरिकृश्ननोरंग ॥५२॥ इतिश्री

हरिकृश्नलीलाचिंतामणीमध्ये भागवतधर्ममां

वायुनुनिष्कामब्रह्मचर्य व्रतनुज्ञानआप्युएनामे

नाधाम ॥ मायाकृतमिथ्यादेखे, थयाछेपुरण
काम॥२॥ ब्रह्मरूपेरहेमहामुनि, तेनुलोभेनही
कांईमन ॥ पिंडब्रह्मांडमिथ्यादेखे, प्रभुमांर
हेमगन॥३॥ चौपाई॥ जेनेप्रगटेमल्याभगवन,
तेनांदुर्लभछेदरसन ॥ एवासंतसदासुखरूप,
जेनाउरमांहरिकृष्णस्वरूप ॥४॥ हरिविनाबि
जेनहीप्रीत, वरतेसदायत्रिगुणातित॥ ओळ
ख्याप्रगटजेणेभगवन, तेनुलोभेनहीकांईमन
॥५॥ जेनेमल्युहरिधनमोटुं, मायाकृतभास्यु
सर्वेखोटुं॥ जडवस्तुमांसुखनमाने, जेनेप्रगट

खेद्रव्यमांकोटिकपाप, अनंतक्लेशशोकसंता
प॥८॥ लोभेमोटामोटानांख्यामारि, लोभअ
तिअधर्मीछेभारि॥ जेनेलोभेनाख्योगळेपास,
तेनेनहीउगरवानीआस॥९॥ लोभदैतअहंका
रिछेअति, देवब्रह्मानीफेरवेमती॥ मोटारूषी
नेनाख्यातेरोळी, अनंतनृपतिनेनांख्याचोळी
॥१०॥ लोभेकौरवनेनाख्याकापि, माहादुष्ट
भुंडिमतिआपि॥ सहस्राअर्जुननाकाप्याहाथ,
हतोराजापणकरयोअनाथ॥११॥ काढयोषा
णनेपडाविचिस, करिनक्षत्रीवारएकवीस॥

सिष्ठनीबुधिहरि, राजानिमीसुंदूपताकरी॥ पंडितपुराणिअतिचतुर, लोभेमारिकरयाचकचूर॥१४॥जोगिजतितपस्वीसंन्यासि, लोभेनांखिसौनेगळेफांसी ॥ लोभपापिदुष्टअतिभारि, अतिनिचअसुरअहंकारी॥१५॥ जेनाउरमांकरेलोभवास, करेधर्मवैराग्यनोनास॥जपतपव्रतादिकजेह, लोभकरेसर्वेनोतेखेह॥१६॥ सिलसंतोषदयातेजाय, जियांलोभनोपरवेसथाय॥ बिजाअनंतसुभगुणकावे, लोभसर्वेनेदुरनसावे॥१७॥ जियांहोयलोभनोनिवास, तियां

१९॥ लोभकरेबुद्धिनोतेनास, करेगुरुनाना
सनिजदास ॥ एवोलोभतेदैतकुजात, करेसा
धुब्राह्मणनीघात॥२०॥ लोभीदयानआंणेतेले
श, करेधर्मिकसाथेतेद्वेष॥ लोभअसुरनिच
अहंकारि, माहापापीअतिशेअपारि ॥२१॥
लोभेनारिपतिनोकरेघात, पतिकरेनारिनोते
पात ॥ अतिप्रियेसुताहोयजेह, लोभनिचघर
तेचेतेह ॥२२॥ लोभनादोषकह्यानजाये, लो
भेप्रभुसुवैरकराये ॥ लोभेसाधुनोतेकरेघात,
जेथिथायआत्मानोपात॥२३॥ लोभमित्रसुंवै

भसत्रुसुंप्रीतजोडावे ॥ लोभेजीवे
अतिभुडुंकरेद्रव्यदेते ॥२४॥
नवेचिनेखाये,माहापापलोभथकीथा
मेमोक्षनोमारगमूके, लोभे———
पकाचुके ॥२५॥ कथापुजाकल्याणकारीजे
ह॥ आपेमोक्षतेजीवनेतेह, बिजाअनंतगुणअ
पार, लोभसर्वेनेकरेअसार॥२६॥ लोभेहारि
जनसुंघातथाये, लोभेदुष्टनोपक्षरखाये ॥ भि
ष्मपिताभक्तमोटाभारि, ज्ञानमांहिदृष्टिपुगेसा
रि॥२७॥ लोभेअसुरनोपक्षलीधो, तेथिकृष्ण
साथेजुद्धकीधो ॥ नाख्यांबाणशरिरनांख्युविं
धि, लोभेअतिमलिनमतिकीधी ॥२८॥ क
र्णकुंतानोपुत्रकहावे, पुन्यवानशास्त्रतेनेगावे ॥
भ्रांतभगवानसुवैराकिधो, लोभेअसुरनोपक्षली

धो॥२९॥ बळदेवक्रश्नभनाबंधुजेह काहावेतेह॥ मारयोयादवनेमणिने श्रीक्रश्नमांचोरिगोति॥३०॥ तेणेक्र

- - गोभमारयनगनोगवारहा

दुष्टदगाबाजकावे, मोटामोटानेनाचनचावे ॥ ३१॥ राजादसरथनिकेकईनारि, तेनेरा ममांहतोप्रेमभारि ॥ लोभेअतिशेभुंडुकीधु, रामचंद्रनेवनवासदिधु ॥३२॥ रह्यांलोभमां पापअपार, भुंडुथायतेमांराखेप्यार॥ माटेजा णिलेवुतेनुरूप, लोभपापनुबन्युस्वरूप ॥३३॥ लोभकरावेचोरिनेचाडि, लोभेथायलुचाई लबाडि॥ लोभानिचनिसेवाकरावे, लोभजुठि तेशाख्यभरावे ॥३४॥ लोभकरावेकसाईका म, लोभेआपेबिजानेतेवांम॥ लोभेउत्तममनु

ोभेनिंचनुअनजळलिये॥ ३५॥
ईघातकरे, लोभेमाथुपछाडिने
ननिदेशिमांदोशधारे, पोतेमरिने
ारे ॥३६॥ लोभिरंकसाधनेमंतापे.

लाभधर्मनांमुळकापे ॥ भेखब्राह्मणनिजिविका
तोडे, लोभेधर्मनिनितिनेछोडे॥३७॥ लोभेगौ
चरमारगखेडे, लोभेपशुमारवानेतेडे॥ लोभे
सदाव्रतधर्मशाळातोडे, लोभेअधर्ममारगजो
डे॥३८॥ लोभेलोभिरहेमतवाडे, मोक्षधर्म
थिबिजानेपाडे॥ लोभेपरोक्षमांरहेबाजि, म
ळेप्रगटप्रभुबळेदाजि ॥३९॥ लोभेधर्मनिओ
थ्यतेलीये, अवलाउपदेशबिजानेदीये॥ करो
चोरिकीनाळीनहिपाप, आपोअमनेतोमटेसं
ताप॥४०॥ लोभेसमुद्रमांबुडिनेमरे, लोभेअ

तिभुंडांकर्मकरे।। लोभेलडेमोटा

नंतजीवनोनाशतेथाये॥४१॥ कं

नरनारि, हिंसाथायेअतिसेअपारि.

भमांपापअपार, तेनेकेतांआवेनहिपार

लोभेसरपथईजीवखाये, लोभेअतिभुंडांगता

थाये।। लोभेपशुनोअवतारआवे, लोभेजन्म

मरणदुःखपावे ॥४३।। लोभिपांमेनहीकदीत्र

पि, मरमळेइंद्रनासंपी ।। स्वर्गमृत्युनेपाताल

मांये, त्रणलोकमांलोभनीलाये ॥४४॥ काळे

करयोतेमनमांविचार, जीवजायेकेममारोआर

।। नाखुलोभरूपीगळेपास, वारंवारजीवपांमेना

स॥४५।। लोभमांईतेजेजेलेवाये,एतोसर्वेका

ळनाकेवाये।। तेनेचाविकाळकरेचुर, तेथि

साधुरहेअतिदुर।।४६॥ साधुनकरेघातुनोते

ीसदाअसंग ॥ जांणिपापरूपी
ापर्शनकरेसाधुतेह ॥४७॥ रा
ाकेदीधन्य, देखिग्लानिपामेतेम
ाधुनकरेतेजगतवेवार, नकरेद्रव्यपा
...विचार ॥४८॥ जन्ममरणनुंकारणजे
ह, द्रव्यप्रगटप्रमाणछेतेह ॥तेनिसाधुजाणेस
वेरित्य,देखेद्रव्यनेअतिशेअनित्य॥४९ ॥ ज
डवस्तुछेद्रव्यतेजेह, तेमांसाधुकरेनहीस्नेह॥
सत्चिदआनंदनिजरूप, देखप्रगटप्रमाणस्व
रूप ॥५० ॥ सदारहेमायापरिस्थिति, राखे
अखंडप्रभुमांहिप्रीती ॥ माहाद्रव्यमल्युंजेनेमो
टुं, मायाकृतभास्युसर्वेखोटुं ॥५१॥ मल्युअ
खंडधन्यअविनासि, पुरषोत्तमअक्षरनावा
सि ॥ तेतोथयाछेपूर्णकाम, पाम्यापुरुषोत्तम

सुखधाम ॥५२॥ पूर्वेछायो ।
गटमहथा, सर्वोपरपरिब्रह्म ॥ ३
रहे, जेणेजाण्योअलोकीकमर्म ॥
टोपोरआनंदमां, रहेसदामगनमसत
गटहरिक्रभ्रमांरहे ॥संतसदागुलतान॥ ५४॥
समद्रष्टीसदायेरहे, दुश्मनहीकोईजंत ॥ एवा
साधुतेअतिमोटा, जेणवालाकरचाभगवंत ॥
५५॥धर्मानंदकहेमाहामुनि, कामलोभजित्या
जेह ॥ हवेकहुस्वादसत्रुने, सुगमाजित्यानिरि
ततेह ॥३६॥ इतीश्रीहरिक्रभ्रेलीला चिंताम
णीमधेभागवृतधर्ममां निर्लोभीवर्त्तमाननामेंत्री
जुरत्नसंपुर्णः ॥३॥

॥दुहा॥ प्रभुनारसनुपानकरी, संतथायछेमग
न ॥ तेकेमचायेबीजोरस, परमविवेकीजन ॥

१ ॥ सर्वोपरिस्वादमल्यो, पुरणब्रह्मनोरस ॥ तेमांसंतआ पोर,थयाछेरसबस ॥२॥ ॥चोपाई॥ हवेकहुनिस्वादीसंत, जेनेप्रगटमल्याभगवंत ॥ जेनेस्वादमल्योसुखरूप, हरिकृष्णस्वरूपअनुप ॥३॥ रह्यांप्रगटहरिकृष्णमांमोई, बिजोस्वादइछेनहीकोई ॥ जेणेरसमांन्योहारिमांइ,तेकेमलोभेविजेरसक्यांई ॥४॥ मल्योरससर्वोपरिसार, माईकसुखमान्युतेअसार ॥ पंचभुतनोजेजेविकार, तेनेसंतदेखेतेअसार ॥५॥ स्वादमांहिरहांबहुदुःख, तेमांसंतमानेकेमसुख ॥ रसमांलोभेनहीकोईरीते, रसरहितजमेकरिप्रिते ॥६॥ रसमांहिरह्यांपापआति, मोटामोटानिफरवेमाति ॥ एकलश्रृंगीरूषीमोटाजेह, माहात्यागिदयानिधितेह॥७॥

रसनाइंद्रियेवशकरीलीधो, योगमार्गथीभृष्ट
कीधो ॥ मोटामोटाराजाअतिभारि, पुन्यवा
नअतिसेअपारि ॥८॥ रसनाइंद्रीनेवशथइ,
करेजिवनीहंसातेजई॥ अतिसुद्धपवित्रतेजेह,
उत्तमकुळवानब्राह्मणतेह ॥९॥ पशुहिंसाक
रिमांसखाये, रसास्वादथकीभ्रष्टथाये ॥ अ
तिभुंडीभुंडीवस्तुजेह, शास्त्रमांहिनिषेद्धछेतेह
॥१०॥ रसास्वादेएकांतेतेखाये,तेणेकरिमा
हापापिथाये ॥ जेजेरसनानेवशथाये, तेतोवि
ष्णनाकिडाकेवाये ॥११॥ रसास्वादेतादिदा
रूपिये, मातभग्निनेगाळोतादिये ॥ रसास्वादेभुं
डोकेफकरे, गांडाथईनेनम्नतेफरे ॥१२॥ दे
वीयज्ञादिकनोमीशलेइ, करेजिवनिहिंसाते
जई ॥ एवापापिजगतमांथाये, तेतोसर्वेरसथि

केवाये ॥१३॥ मोटामोटाजेज्ञानिकावे, ज्ञान
निओथ्यलेईरसखावे ॥ कहेज्ञानिनेनकरेबंध,
एवापापिनेजाणवाअंध ॥१४॥ बंधननकरेए
कहरिने, बिजाउगरेजोचालेडरिने ॥ एछेस
वैंशास्त्रनोतेसार,एमवर्त्तेतेज्ञानिअपार॥१५॥
तेहविनाजेजेज्ञानिकावे,रसनानेवसरसखावे॥
तेनेधर्मघातकीतेजांणो, अतिनिचपापिपरमा
णो ॥१६॥ अतिपापिअधर्मिछेजेह, छियेधर्म
नीओथ्यतेह ॥ नडेनहीजगतमांखावा, पछे
थायअधर्मितबावा ॥१७॥ उदरभरवासारु
लियेवेश, रुदयेज्ञाननहीलवलेश ॥ एवाअ
ज्ञानिगुरुछेजेह, तेनेमळेतेनोकरेखेह॥१८॥
मोटाज्ञानिपंडितकवि, विश्वमांहिमोटापईपु
जावे ॥ जाणेसर्वेशास्त्रचतुर्वेद, रसवश्यक

रेपंक्तिभेद ॥१९॥ पंक्तीभेदमांदोशछेअति,
करेभेदतेनिफरेमति॥मांससुरापानवळिखाये,
एवोपंक्तीनोभेदकेवाये ॥२० ॥ देविपुजानुलि
येतेनाम, मारेजिवकरेभुडांकाम ॥ पापिरस
नांनवशथई, लियेधर्मनीओथ्यतेजई॥२१॥
गुरुज्ञानिमोटाकावेजेह, रसनेवशशिष्यकरे
तेह ॥ शिष्यकहेतेमगुरुकरे, शिष्यथकिगुरु
अतिडरे ॥२२ ॥ रसास्वादसारुचोरिकरे,
रसास्वादेअघोरितेफरे ॥ मारेजिवपापिकरे
घात, एवादुष्टनेजाणोकुजात ॥२३ ॥ थाय
साधुझाझानास्वामिाळ, छांनीराखेझोळिमांजा
ळ ॥ जिवमारिमांसादिकखाय, एवारसथि
अनंतपापथाय ॥२४॥ जुनामतनितेलीयेओ
ट, पापिमोटानेआपेतेखोट ॥ उंचानिचभेगा

थईखाय, रसास्वादथकीभ्रष्टथाय॥२५॥ स
त्गुरूपनोएकासिद्धांत, पंचविषयमुकाव्यानी
वात ॥ विजाअसतगुरूपापिजेह, रसथकीभ्र
ष्टथायतेह ॥२६ ॥ रसथकीछांनांपापथाय,
तेनादोशकह्यानव्यजाय ॥ अतिनिचनाकरे
तेकर्म, एवापापीहरानीभ्रष्टधर्म ॥२७॥ स्वा
द्यथिकरेआत्मानोघात, करेसगांकुटंबीनोपा
त, मांहोमांहिलडेकरेक्लेश, थायसुतपिता
नेतेद्वेष ॥२८॥ रसास्वादेभुंडीमतीथाये, मा
तपिताथिछांनुखवाये ॥ स्वादेस्त्रीपतीनेनआ
पे, स्वादेस्त्रीनुंमाथुतेकापे ॥२९॥ स्वादेकरे
सामसामावेर, स्वादेआपमांहोमांहीझेर ॥ स्वा
देआपेमाहोमांहिगाल्यु, नाखेमिथ्याविजापर
आल्यु ॥ ३० ॥ स्वादेचोरिकारिछानुखाये,

स्वादेनखपेतेनुखवाये ॥ मोटागरिवनेहरावि
नेखाये, स्वादेअतिशेअनितिथाये ॥३१ ॥
स्वादेरसोयाचोरिनेखाय, गुरुगोविंदाथिभेदथा
य ॥ स्वादेखायेबहूपेटभरि, फुलेपेटतरतजाय
मरि ॥४२ ॥ थायग्रचरकोघणारोग, स्वादे
मलेसरिरनाभोग ॥ स्वादेक्षयरोगनेपितथाय,
कुष्टादिकतेव्याधिजणाय ॥३३ ॥ स्वादेपीये
मायानेमदिरा, तेथिबुद्धिनरहेस्थीरा ॥स्वादेप
लांडुलसुनखाये, मुंडिदुरगंधदुरथिगंधाये ॥
३४॥ स्वादेकसुंबोकाढिकेफकरे, जडेनहितो
पगघासिमरे ॥ पाडेचिसुवोयवोयकरि, आपो
अफीणजाउलुंहुंमरि ॥३५॥ स्वादेठाकोरजी
नुंनामलइ, मागेघीसाकरदूधदइ॥ठाकोरजी
नेधरचाविनाखाय, स्वादेकरिभ्रष्टबुद्धिथाय ॥

३६॥ स्वादसारुमांदोजाणिथाये, दंभेकरि सारुसारुखाये ॥ बोलेखोटुंनव्यभावेकांई, ए वांकपटघणांस्वादमांहि ॥३७॥ स्वादसारुभुं सेघणिग्वारव, आपोघिसाकरनैतोकरूंराख॥ नआपेतोमाथुंफोडिलाये, स्वादेभीक्षुकनेदुःख दीये ॥३८॥ तपसित्यागिस्वादसारूलडे, दे ऽरूपिदुपिस्वादवडे॥ जाणेवेदशास्त्रनोतेमर्म, स्वादसारुचुकेनिजधर्म ॥३९॥ सर्वेपापनुमुळ छेजेह, जाणोरसास्वादछेतेह ॥ त्रिजांपापर ह्यांतेनेवांसे, रसास्वादसर्वेनेप्रकाशे ॥४०॥ पंचविषयभुंडापापिचोर, रसास्वादसर्वेनिछे मोर ॥ आपेपंचविषयदुःखभारि, रसनाइंद्री सर्वेथीनठारि ॥४१॥ अविद्याकारणमायाछे जेह, रसास्वादरूपीथईतेह ॥ करवासर्वेविश्व

मोतेनास रसास्वादरूपीनांख्योपास ॥४२ ॥
स्वादनापाशमांनावे साधु, तेमांलोभेतेछेपशुत्रा
धु ॥ जडवस्तुमांजेजेलोभाय, तेतोपांमरपशु
केवाय ॥४३॥ पांमरपशुनीएकजरीत्य, पंच
विषयमांहिराखेप्रीत्य ॥ शिप्नुरसनाइंद्रिवश
होय, पांमरपशुतुल्यजाणोसोय ॥४४ ॥ जेने
प्रगटमल्यापरिब्रह्म, जाणोक्षरअक्षरनोमर्म॥
शवंतमांकेदीनलोभे, ब्रह्मरूपमाहामुक्त
४५॥ जिभामांसनोलोचोकेवाय, कोरे
त्रपनव्यथाय ॥ दध्यादिकसर्वेरसखाय
यजिव्हानित्रश्रानजाय ॥४६ ॥ जिव्हाचिक
णीनथायलगार, रसखायअतिशेअपार॥ सा
धुसारअसारनेजांणे, तेमांसुखदुःखनेप्रमाणे
॥ ४७ ॥ सारांभोजनसरसकेवाय, पडघारहे

तोतेमांजंतुथाय ॥ जोईयेरसनुमुळविचारि,
तेनेखातांतेआवेओकारि ॥४८॥ खाराखा
टांतिखागळ्याजेह, अविद्यानुकारणछेतेह ॥
करेब्रह्मचर्यव्रतनुंभंग, तेनोसाधुकरेकेमसंग
॥४९॥ तल्यांताळ्यांहवेजीयांकावे, खातावेत
मतिभरमावे ॥ थायअंतरमांअप्रकाश, करे
ज्ञानवैराग्यनोनाश ॥५०॥ स्वादशत्रुअनादि
नोजाणो, प्रगटरूपदेखाडुंप्रमाणो ॥ रसास्वा
देयमपुरिजाय, रसास्वादेजन्ममृत्युथाय॥५१
॥ रसास्वादेफरेचारेखाण, पांमेदुःखनेथायहे
रान ॥ दुःखमात्रनुमुळछेजेह, जिह्वाइंद्रिजा
णिलीयोतेह॥५२॥ मृत्युसमोविषयनहिकांइ,
दईआपेतेरसनामांही॥ जन्मटाणेरहेनाहिभांन,
रसनाइंद्रीनुंरहेछेज्ञान॥५३॥ नहीकामलोभ

स्नेहमान, एकरेहेछेरसनानुंभांन॥आपेगलसु
तितरततेखाय, रसनानुज्ञानन्यजाय॥५४॥
पशुपक्षिबिजाझिणाजंत, रसनाइंद्रिसउनेबल
वंत॥ पशुजन्मिनेखावानुंखोळे, दुधपिवासारू
स्तनचोले॥५५॥ मुलकारणमायाछेजेह,रस
नानोरागजाणोतेह॥स्थावरजंगमजंतुजेह, झा
डपाडरसनावसतेह ॥५६॥ तेनेओलखेमाहा
मुनिसंत,तेमांलोभेजाणोजलजंत॥ संतजनस
वेंनोविवेक, समझिवालाराखेहरिएक॥५७॥
हरिवीनानहिंबिजेप्रित्य, एहअनादिसाधुनीरि
त्य॥ जेणेओलख्याहरिकृष्नराय, तेतोब्रह्म
स्वरूपकेवाय ॥ ५८ ॥ कहु देहनिरवाहनि
रित्य, साधु न राखे देहमां प्रीत्य ॥ जमे
रसरहिततेअंन ॥ राखेअखंडप्रभुमांहिमंन

॥५९॥ प्राणवायुनेआपेआहार, साधुनजमेव स्तुसार॥ दुधदईघीगोळतेजेह, साकरआदि कनजमेतेह ॥६०॥ प्रभुभजवासारुराखेदेह, आपेनिमप्रमाणेआहारतेह॥वारेवारेसाधुनव्य खाय,निमथांकिभृष्टनवथाय॥६१॥सुधआहार करेसाधुजेह, देहनिरवाहप्रमाणेतेह॥ संग्रह करेनाहिकोदिसंत, देखेपंडब्रह्मांडनासवंत ॥६२॥ भिक्षावृतिकरिअंनलीये, साधुदुःख कोईनेनव्यादिये ॥ धर्मज्ञानवैराग्यवांनअति, प्रीतनहीतेदेहमांरति ॥६३॥ जेणेकरयुंदेहनुं प्रमाण, राखविष्टाकीडानिरवाण॥ सदारहेमा यापरास्थिति, करेनहितेदेहमांप्रिति ॥६४॥ जाणेपिंडब्रह्मांडनुंज्ञान, नहिविषेभोगव्यानुंता न॥ जेनेमळ्याहरिकृष्णराय, तेहसदायसुखी

याथाय॥६५॥पूर्वछायो॥ सदायसुखीयासंतर
हे, जेनाउरमांहरिनोनिवास॥ आठोपोरआ
नंदसदा, नाहिपंचविषयनीआस॥६६॥ प्राण
वायुजित्याजेणे, नहिपिंडब्रह्मांडमांराग॥एवा
साधुअतिमोटा,जेनेमलेतेनामोटाभाग्य॥६७॥
रसनायेहरिनामरटे, श्रवणेशांभलेहरिजश॥
सर्वइंद्रीयुनिममां,जेनेचारेअंतःकरणवश॥६८॥
कामलोभस्वादजित्या, राखेअखंडप्रभुमांप्रित
॥धर्मानंदकेहवेकहुं, स्नेहशत्रुजितवानिरित
॥ ६९ ॥इतिश्रीहरिक्रष्नमाहाराजनीलीला
चींतामणीमध्येभागवतधर्ममांनिस्वादिवर्त्तमान
नामेचोथुरत्नसंपूर्णः॥ ४ ॥ श्रीहरिक्रष्नाय
नमोन्मः॥

॥दुहाः॥प्रितलगीप्रभुप्रगटसुं, तेनेबिजेप्रीत

नथाय ॥ विरक्तरहीसंसारथी, हरिकृष्नकृ
ष्नगाय॥१॥ एकनिमषदरशनकर्युं, तेनुंसुख
कह्युंनवजाय॥ आठोपोरमेगारह्या,तेतोब्रह्म
स्वरूपकेवाय॥२॥चोपाई॥हवेकहुनिरस्नेहीनि
रित, जेनेप्रगटहरिकृष्नमांप्रीत॥ सर्वेजगतने
जोयुतपासि, करेभक्तिहरिनिअविनासि॥३॥
भक्तिकरयाथिवैरागयथाय, दुःखरूपसंसार
जेण्य॥ शांख्यशास्त्रनोकरेविचार, देखेपिं
डब्रह्मांडअपार।४॥श्रुतिस्मृतिनोअर्थतपासि,
ब्रह्मरूपथयातेसंन्यासी॥ धर्मज्ञानवैराग्यभक्ति
वान, आपेसर्वनेमोक्षनुंदांन॥५॥ ज्ञानरूपीग्राहि
तरवार, मारिशत्रुकाढयासर्वबार॥ स्नेहचो
रअतिशेलबाडी,महादुष्टमुंडोछेकबाडी॥६॥वि
श्वासराखेतेनोकरेनास,नाखेस्नेहरूपीगलेपास॥

अतिघातकीनिश्चलबाड, चौदलोकमांपडा
विराड॥७॥ प्रितिरूपीनारवीमोहजाल, योगि
नतिकरयानेबेहाल॥ सिधचारणगांधर्वजेह,
ऋषिदेवस्नेहवशतेह ॥८॥ अैलपूर्वादीराजाजे
ह, स्नेहमारिचोलीनाख्यातेह ॥ ऋषभकुंवर
भरतराय, तेनेनामेतेखंडकेवाय ॥९॥ धर्म
ज्ञानवैराग्यवंत, मेह्युराज्यभजवाभगवंत॥स्ने
हेअतिशोच्याकुलकीधा, तेणेकरीत्रणजन्म
लीधा॥१०॥ दुष्टनिचपापिदगादार, करेमो
टामोटानेप्रहार॥ माहामायानोभुंडोतेआश,
तेनोस्नेहरूपीवन्योपास॥११॥ स्नेहरूपीपास
सउनेगले, स्नेहवशचौदलोकबले॥ स्नेहेस
वेनेञालिलिधां, रानारंकसउनेकेदकीधां
॥१२॥ देवब्रह्मादिकमोटाजेह, स्नेहेवशना

रिनेछेतेह॥ सुराविरवंकामोटाराय, रणसंग्राम
मांनव्यकाय ॥१३॥ शत्रुमारिकरेचकचुर,
स्नेहवशनारिनेहसुर॥पंडितपुराणीचतुरसुजा
ण, वांचीसंभलावेवेदपुराण ॥१४॥ स्नेहेस्त्रि
नातेगुणगाय,स्त्रिवेचेत्यांतवेचाय॥ स्नेहथकी
मुवाकेडेरोय, करेहायहायवोयवोय॥ १५ ॥
नारिस्नेहेबलेपतिसंगे, अतिदुःखपामेअंगोअं
गो॥ सुतकेडेमातावालिमरे,स्नेहवशचोराशी
मांफरे॥१६॥ स्नेहथकीपुरुषगांडोथाय,नारि
केडेरोतारोतोजाय॥१डेअग्निमांजईनेतेह,स्ने
हेकरेतेदेहनोखेह॥१७॥ चोरिकरिधन्यलई
आवे, स्त्रिछोकरांनेखवरावे॥ खायजमनामा
रतेआप, एवांघणांछेस्नेहमांपाप॥१८॥ देश
परदेशमांज्यांजाय, पुरुपेटमांअंननखाय ॥

करेकपटनराखेतेमणा, माहापापकरेअतिघ
णा॥१९॥ स्नेहवशसुतनेधनदीये, पोतेजमपु
रिनोमारगलीये॥ स्नेहमांहिरह्याघणादुःख,
लवलेशनथीमांहिसुख॥२०॥ राखेस्त्रीमांहि
जेजेस्नेह, थाययोनिमांहिकीडातेह॥ सारूखा
त्तामांजेप्रीतिराखे, दैवविष्टामांहिकीडोनांखे
॥२१॥ द्रव्यमांहिस्नेहजेकरे, तेहसर्पनोदेह
तेधरे॥मानसारूस्नेहकरेकोय, जमराजानामा
रखायसोय ॥२२॥ स्नेहथकिभुंडीगतिथाय,
स्नेहेकरीनर्कमांजाय ॥ स्नेहेबलदनोअवतार
आवे, वणतोले तेभारतणावे ॥ २३ ॥
ज्यांज्यांस्नेहराखेजेह ॥ त्यांत्यांजन्मधरेतेह ॥
एवोस्नेहअतिदुःखकारि ॥ करेमतितेभुंडीन
ठारी ॥२४॥ स्नेहदेहमांप्रितिजोडावे ॥ स्ने

हआत्मानुंज्ञानतोडावे ॥ स्नेहसाधुमुंवैरकरा
वे ॥ स्नेहदुष्टसुप्रीतजोडावे ॥२५॥ योगित्या
गिनेहोयउदासि ॥ महावैराग्यवानवनवासि ॥
तेनेस्नेहेनांखीमोहफांसी ॥ बांधिझाडपशुमां
हिआसि ॥२६॥ स्नेहत्यागवैरागचुकावे ॥
स्नेहधर्मज्ञानमुकावे ॥ बिलाडांवांनरापोपटपा
ळे ॥ स्नेहचडावेभुंडेतेचाले ॥२७॥ प्रथम
करेसंसारनोत्याग ॥ स्नेहतेभावेमठमांराग॥
वावेझाडतेमांबांधेप्रिति ॥ पछेथायत्यांतेनिगति
॥२८॥ होयअंतरेअतिउदास ॥ गमेनाहिज
गतनोपास ॥ वसेएकलोजइनेवन ॥ करेभज
नरहेमगन ॥२९॥ स्नेहवनथिआलिनेलावे,
स्नेहशोहेरवचेतेवशावे॥करेस्त्रीराखेनहीमणा,
करेछोराछोरियुंतेघणा ॥३०॥ होयइंद्रिअं

तःकरणाजित ॥ राखेनहितेकोइमांप्रित ॥
स्नेहनेवशथइनेतेह ॥ तुंबीकाष्ठपात्ररंगेएह
॥३१॥ स्नेहवैराग्यनांमूळकापे ॥ स्नेहअवाळि
मतितेआपे ॥ स्नेहसाधुसुवैरकरावे ॥ स्नेह
दुष्टसुप्रित्यजोडावे ॥३२॥ होयसुताशिष्यम
हापापि ॥ नाखेधर्मनामुळनेकापि ॥ करेअधर्म
आनितिघाणे ॥ अतिभुंडीमतितेहतणी॥३३॥
स्नेहथकीतेनादोषनावे ॥ एनागुणनिरंतरभावे॥
स्नेहहोयतेनादोषजेह गुणरूपेभासेवाळितेह
॥३४॥ होयनगाटिनठारिनारी ॥ अतिनिष्ठ
नातिविभिचारी ॥ स्नेहथकीथायतेनोदास ॥
रात्रिदिवसरहेतेनीपाश ॥३५॥ शिष्यसुत
पितानेझेरआपे ॥ तरवारलेइनेमाथुकापे ॥
स्नेहथकितेनेद्रव्यदिये ॥ तेनोअवगुणलेश्चन

लीये ॥३६॥ दोशाहोयअनंतअपार॥स्नेहमां
दोपनावेलगार ॥ एगोस्नेहरूपीअंधकार ॥
घोरतमघाटोनिरधार ॥३७॥स्नेहसर्वनेकीधा
केद ॥ तेनोमहामुनीजाणेछेभेद ॥स्नेहनेवश
संतनथाये, जेनेमाथेहरिकरुननीसाये ॥३८॥
नथिहरिविनाबिजोउपाये, एमसर्वेशास्त्रसंत
गाये॥ बिजाकोटीउपायकरेजेह, सर्वेस्नेहने
वशछेतेह॥ ३९ ॥ स्नेहकरीगर्भमांतेआवे,
जठराअगिनिनिझालेदझावे॥ स्थुलसुक्षमकार
णजेह, स्नेहथकीधरयात्रणदेह॥ ४० ॥ पांमे
त्रिविधितापअपार, जन्ममरणनावारंवार॥लि
योदुःखनुंमुळतेजोई, स्नेहविनाबिजुनथिको
ई॥४१॥ स्नेहनादुःखलीयेसाधुजाणी, तजे
अतिशेअभावआणि॥शत्रुजाणिकरेनहीसंग,

जेतेचडयोहरिकृष्णनोरंग॥४२॥ जुठाजगत
सुंस्नेहतजे, हरिकृष्णनिरंतरभजे॥ हरिकृष्ण
विनास्नेहजेह, तजेविचारिनत्कालतेह॥४३॥
त्यागिविजेस्नेहराखेकोई, तेनेदुष्टपापिलियो
जोई॥ हरिविनाविजेप्रीतीजेने, माहापापिजा
णिलेवोतेने॥४४॥ त्यागिसबंधिमांकरेहेत,
एवापापिनेजाणवाप्रेत॥ त्यागिकरेसबंधिनोसं
ग, एवादुष्टथियेबुअसंग॥४५॥ त्यागिसबं
धिमांरहेमोई, एवोदुष्टबिजोनाहिकोई॥ उल
टिकरिनेखायेजेह, मनुष्यजातिनकेवायेतेह
॥४६॥ त्यागकरिनेपाछोलोभाये, तेतोत्या
गिकेदीनकेवाये॥ एतोवरणाश्रममांथिटल्यो,
श्वानसुकरमाहितेभल्यो॥४७॥ त्यागिनकरे
सबंधमांप्रित, देखेदेहनेप्रथमअनित्य॥ अना

दिकाळनोजीवजेह, वारंवारदेहधरेतेह॥ ४८॥ क्षणक्षणमांजन्मेनेमरे, लक्षचोराशीमांदेहधरे॥ जगतमांजेटलाजीवजेह, तेनपेटअनंतधरयादेह॥ ४९ ॥ अनंतपुरुषनादेहधरि, सर्वस्त्रीयुंपोतानिकरि॥ जिवअनंतवारस्त्रीथई, सरवेपुरुषभोगव्यामई ॥५०॥ विश्वमांईजीवकार्वजेह, सर्वेसगार्जावेकरयातेह ॥ तेमांअधिकुनुन्यनहिकोई, समजिस्नेहनकरवोसोई ॥५१॥ आत्मानेनहिमाततात, आत्मानेकोणनात्यजात्य॥ नात्यजात्यतेदेहनेहोये, आत्मातोअविनासिसोये॥५२॥ आत्मानुंकीयुंदेशगाम, आत्मानेनहिधन्यधांम॥ आत्मातोअलेपकेवाये, कोईकाळेलेपनव्यथाये ॥५३॥ अजरअमरसदासुखरूप, अछेदअभेदअखं

डुस्वरूप॥एवाआत्मारूपसंतजेह, माइकसुख
ईछेनहितेह ॥५४॥ महीमाजाणेप्रभुजीनोअ
ति, तेणेमोटीपांम्याछेप्राप्ति ॥ राखेरदयमांह
रिनुरूप, तेणेजगतथयुंदुःखरूप॥५५॥ सुखे
रटेहरिनुंतेज्ञांन, तेमांसदारहेगुळतांन॥ सर्व
व्यापकअक्षरजेह, निजरूपमानेसंततेह॥५६॥
एवासंतछेसर्वआधार, एनोमाहिमातेअपरंपा
र॥ एवासाधुछेमोटामहंत, हरिभजवादेहरा
खेसंत॥५७॥ अन्नवस्त्रतेरक्षकदेह, निरवाह
करवाराखेतेह॥ अधिकसंग्रहकरेनाहिसंत, दे
खेपिंडब्रह्मांडनाशवंत ॥५८॥ प्रकृतिपुरूषनुं
कार्यछेजेह, नासवंतदुःखरूपतेह॥ तेमांसाधु
नमानेसुख, पंचविषयमांलोभेविमुख॥५९॥
विषयमांहिजेजेजनलोभे, तेतोश्वानशुकरमां

शोभे॥विषयमांनलोभेत्यागिकावे, एमसर्वेशा
स्त्रसंतगावे ॥६०॥ थायउरमांहरिनोनिवास,
तारेतजायविषेयनीआश॥ ज्यारेमटेविषयाना
संताप, एजप्रगटहरिनोप्रताप ॥६१॥ विषय
भोगवेरागीअभागि, तेनेजाणवोनहिकेदीत्या
गि॥ लिधोपेटभरवासारूवेश, नथिसतगुरुनो
उपदेश॥६२॥ गुरुमुपिविषयमांनलोभे, ध
र्मज्ञानवैराग्येशोभे॥ एवाएकांतिकसाधुजेह,
जेणेबांध्योहरिसुंस्नेह॥६३॥पूर्वछायो॥ हरि
कृष्नसुंस्नेहबांध्यो, तजिपंचविषयनीआश॥
एवासाधुअतिमोटा, हरिराखेपोताने पास
॥६४॥ एवासंतदुर्लभघणा, होयप्रगटप्रभुने
संग॥ तेहविनाबिजेनाहि, पंचविषयथिअसंग
॥६५॥ एवासाधुजेनेमले, तेनाभाग्यनोनही

पार॥ कालमायानुंबंधनकापी, ब्रह्मरूपकरेते
वार॥६६॥ कामलोभस्वादस्नेह, जितीआ
नंदपाम्यासंत॥ धर्मानंदकेमानजितवानो, उ
पायेकहुंबलवंत॥६७॥इतिश्रीहारिकृष्नलीला
चिंतामणीमध्येभागवतधर्ममांनिरस्नेहीवर्त्तमा
नानिरूपणनामेपांचमुरत्नसंपूर्णः॥ ॥५॥

॥दुहो॥ पिंडब्रह्मांडनोप्रलयकरी, ब्रह्मरूप
थयासंत ॥तेकेमलोगेमानमां, जेनेप्रगटमल्या
भगवंत ॥१॥ अक्षरब्रह्ममानेआत्मा, तेनुसुख
कह्युंनव्यजाये ॥ बिजुसुखइछेनही, एकह
रिकृश्नमांलोभाये ॥२॥ चौपाई ॥ हवेकहु
निर्मानिसंत, धर्मज्ञानवैराग्यअसंत ॥ पराभ
क्तिअचलइटतेह, हारिकृश्नमांछेजेनेस्नेह ॥
३॥ सिलसंतोषदयाछेअति, कामक्रोधमान

नहिराति ॥ सुखदुःखहरखशोकरहित, चि
रजवांनमदाइंद्रीजीत ॥४॥ परउपकारिसाव
धान, आपेसहुनेमोक्षनुदान एवासाधुसुभम
तीजेह, हरिकृष्णमांपुर्णस्नेह ॥५॥ कोटिको
टिब्रह्मांडकावेजेह, रोमरोमप्रते उडेतेह ॥ ए
वुअक्षरब्रह्मस्वरूप, तेनेमानेछेपोतानुरूप॥६॥
मानअपमाननहीलेश, करेसउनेतेसत्यउपदे
श ॥ नवधाभक्तिकरेप्रेमआंणि, मुखेबोलेन
हिमीथ्यावांणी ॥७॥ करेसेवानव्यराखेमान,
हरिकृष्णप्रसनतानुंतान ॥ सुखदुःखमानअप
मानजेह, हरखशोकमांसमरहेतेह।८॥एवासा
धुसर्वेअंगेपुरा, नहिअंतरलेशअधुरा ॥ मि
थ्यामानइछेनहिकेदी, जेनिमतिगइआवरणभे
दी ॥९॥ राखेआत्मापरमात्मानुमान, हरि

कृश्ननुंहृदयमांध्यान ॥ मानआकाशनिमात्राजे
ह, तेमानलोभेसाधुतेह ॥१०॥ माननराखेते
जांणोसाधु, मिथ्यामानमाइलोभेबाधु॥महंुमा
नमोटुंअविनासि, हरिकृश्नअक्षरनावासि ॥
११॥ मायाकृतमानमांजेलोभे, तेतोपशुजा
तिमांइसोभे ॥ माननिचनटारोछेअति, दुष्ट
पापिनिशुक्ष्मगति ॥१२॥ पापीएकीधांअनंत
नांअकाज, मोटामोटानीलीधिछेलाज ॥ एवो
चडीलमानदुष्टभारि, करेमतिअतिशेनठारि
॥१३॥ माहापापिमाननीचभुंडा, एनाअंतर
नाआशयउंडो॥मानपापीनोसंगनकरवो,शत्रु
जाणीमानपरहरवो ॥१४॥ बुद्धिमानदक्षप्रजा
पति, मानेहारिलिधितेनिमति ॥ मानेकरिनेय
ज्ञकीधो,शिवनेबलीभागनदीधो ॥१५॥ सती

बलीमुवालागुपाप, सामसामादिधाघणाश्राप॥ काढयोघाणघणुथयुंदुःख, भुंडुंकीधुंथोकडानुंमुख॥ १६॥ हिरण्यकसिपुमोटोयुधोजेह, त्रियलोकवशकीधांतेह॥ तेनेमानेनाख्योछेतेमारि, हरियेनृसिंहनुरूपधारि ॥ १७॥ मधुनामेमोटोयुधोवहु, शास्त्रमांईलख्योजाणेसहु ॥ तेनेमानेमारिकरयोचुर, एवोदुष्टमानछेअसुर ॥ ॥ १८ ॥ ॥ कंशशिशुपालमोटाजेह, मानेमारिकाढयोतेनोखेह ॥ दुर्योधनदुशासनकर्ण, मानथकीपाम्यावणामर्ण ॥ १९ ॥ देवदानवअनंतभुपति, चौदलोकमांजाबानीगति ॥ विश्वामित्रदुर्वासादिजेह, मानथकीदुःखपाम्यातेह ॥ २० ॥ देवमांहोमांहेलडेअति, तेनिमानफेरवेछेमति ॥ मोटागुरुआचार्यमुखि,

तेनेमानेरोलिकरयादुःखी ॥२१ ॥ मानेपसा
रिछेमोटिपाण, चौदलोकमांमाननावेचाण ॥
जेनेप्रगटमळेहरिजारे, तेहमानमांनलोभाये
तारे ॥२२॥ बिजासर्वेमाननातेदास, सौनेमाने
नाख्योगळेपास॥ जेविहडकायास्वाननिलार,
भुंडिमाननिलाळअपार॥ २३॥ दुधसाकरअ
तिसुखकारि, तेमांसर्पनीलाळनठारि ॥ तेम
जपतपव्रनादिजेह, मोक्षआपेजिवनेतेह ॥२४॥
पडेमाननिलाळजोलेश, साधनसर्वेतेआपेक्ले
श ॥ मानथकीक्रोधशोकथाये, टळेज्ञाननेबु
द्धितेजाये॥२५॥ मानेमछरइरसाकपटघणो,
मानेदोशनसुजेपोतातणो ॥ ठठाठेकडीअसु
याद्वेस, मानेथायेखेदनोक्लेश ॥२६॥ हिंसाम
सकारिसंसयघणा, वादविवाददोषमाननणा॥

दगादुष्ट्ईवैरथायेअति, मांनकरावेछेभुंडिमति ॥२७॥ जेजेदोशभुंडातेकेवाये, तेतोसर्वे मानथकीथाये ॥ मानेथायघणाउत्पात,थाय घणामनुष्यनोघात॥२८॥ मानेक्रोधथायेअति भारि, बोलेवांणीअतिस्नेनठारि ॥ भुलीजाये पोतानुतेभांन, बोलेवचनतेवज्रसमांन ॥२९॥ मोटामोटामांयुद्धथायजेह,थाएअनंतमनुष्यनो खेह ॥ थाएजिवनिहिंसाअपार,तेसर्वेमानथि निरधार ॥३०॥ जेजेपापजगतमांथाये, तेतो सर्वेमाननाकेवाये ॥ ज्यांमाननोथायप्रवेश, त्यांमुखरहेनांहिलेश ॥३१॥ मानेअनितिअ न्यायथाये, थायमृत्युजमपुरिजाये ॥ मोटान रकनाकुंडअपार, नाखेतेमांदीयेयममार ॥ ३२॥ वगरवाकेगरीबसुंलडे, मानेमुझाईकु

वामांपडे ॥ मानेपक्षपातघणोथाये, मानेआ
त्मानोघातकराये ॥३३॥ मातापितानिलाजन
राखे, मानेमिथ्याअपवादनांखे ॥ गुरुसाधुब्रा
ह्मणमोटाजेह, आपेमोक्षतत्कालतेह॥३४॥
मानथकीमाथुननमाये,हाथजोडिस्तुतीनव्यथा
ये ॥ मानिप्रभुनेहाथनजोडे, वेदानिमरजादाने
तोडे ॥ ३५॥ मानेमुंडुबोलेतेकुजात,करेसा
धुब्राह्मणनोघात ॥ मानेबापनेमारेजरूर, एवो
अधर्मिमानअसुर ॥ ३६ ॥ मानेमाहाभारथ
थयुं, मानेकौरवनुमुळगयुं ॥ मानेनमुकिरात्र
णेतांण, मानेकाढ्योरावणनोघांण ॥ ३७ ॥
जेजेअवळुजगतमांथाये, तेनुंमुळतेमांनकेवा
ये ॥ पशुपक्षिसर्पादीकजेह, बिजाजीवझीणा
घणातेह ॥३८॥ मांनथकीसांमसांमालडे,घ

णांदुःखपांमेमानवडे ॥ मानेमुझाईनेघरमुके,
थायेभ्रष्टधर्ममांथिचुके॥३९॥मानलीयेसाधुनो
वेश, भुसेराखवधारेनखकेश॥मानिपोतेयमपु
रिजाये,मानिनासंगीदुखीयाथाये॥४०॥मानि
लियेगुरूनोतेवेश, ह्रदयज्ञाननहीलवलेश॥
मोटापुरूषपासेमानराखे, मानेअतिभुडाशब्द
भाखे॥४१॥ पंडितपुराणीविद्वानजेह, जाणे
शास्त्रनाअर्थनेतेह ॥ तेनिमानेमतिअवराये,
तेनेप्रगटप्रभुनओळखाये॥४२॥ मानेब्रह्मानि
मतिअवराईगई,तेणेश्रीकृष्नओळख्यानई॥
मानेइंद्रानिमतिहारिलीधी, कृष्नउपरमेघझडी
कीधी॥४३॥ ऋषीहतात्रियकाळिजेह, यज्ञ
करताकृष्नसारूतेह ॥ कृष्नअन्नमागवागया
जारे, मानेओळखाणानहीतेवारे॥४४॥अलि

मोटाज्ञानिमाहासति,रामचंद्रमांहतोप्रेमअति॥
सीतारामदिठावनज्यारे, मांनेमोहपाम्यासति
तारे॥४५॥ शिवजीयेसमजाव्याअति, माने
ज्ञानलाग्युनहिरति ॥ त्रिभुजानकीनुरूपजई,
मानेसतिघणुदुखीथई॥४५॥ गरुडजीभक्त
मोटाभारि, प्रभुकरेनित्यअस्वारी॥ बांध्यारा
मचंद्रदिठाज्यारे, मानेमतिअवराईगईतारे
॥४७॥ महीमाअलौकिकसमज्यामांनाव्यो,
मानेपोतानेअहंकारआव्यो॥ माननादोषकह्या
नजाये॥ मानमुकेतेसुखियाथाये॥४८॥ राखे
प्रभुआगळमानजेह, अतिनिचपापिजाणोतेह॥
माननिचअतिदगादार, करेमोटामोटानेखु
वार॥४९॥ पंडितपुराणीशास्त्रीकावे, चतुर्वे
दमुखेकहिजावे॥मानेहरिओळख्यामांनआवे,

मानमोटानेनाचनचावे॥५०॥ मुकेघरवसेवन
वास, लियेभेखकरतेसंन्यास॥ फलफुलसुकां
पांनखाये, पणमानतोयेनमुकाये॥५१॥ ब्रह्म
चारिवानप्रस्थजेह, सहेटाढतडकोदमेदेह॥
तोयेमाननांसर्वेवेचाण, मोदलोकगांमाननी
आण॥५२॥धातुधन्यराखेनहिलेश, जग्या
बांधेनहीफरेदेश॥ गामवास्तमांकेदीनजाये,
तोयमानलेशनमुकाये॥५३॥ राखेनहिवस्त्र
कांईपास, सहेमुखअतिघणीपास॥ तोयेमान
नादासकेवाये, मानकोयेथकीनमुकाये॥५४॥
प्रकृतिनाकार्यमांछेजेह, पंचविषयनेवशछेते
ह॥ एकहारिबंधनमानआवे, एमवेदशास्त्रसंत
गावे॥५५॥ बिजामुक्तमोटाजेकेवाये, छेटेरे
तोविषयाथिमुकाये॥ एजमुक्तनिअनादीरीत,

त्यागराखेतेत्रिगुणातित ॥५६॥ विषयभोगवे
तेपाविरागि, तेनेजाणसोमांकोयेत्यागि॥माने
मुरखनेनजडेखावा, पछेपेटभरवाथायेबावा
॥५७॥ लियेवेशभुतिजगरवाये, मानिसतपु
रूपसामाथाये॥ एवाविषयनारागिजेह, करेछे
नाशधर्मनोतेह ॥ ५८ ॥ माहामायानोछेभुडो
आम, अहंममतारूपमानपास ॥ तेमांसर्वजीव
दुखीथाये, जन्मेमरेयमपुरिजाये ॥५९॥ एतो
मानरूपीपासभारि, लागेनहिकोइनीतेकारि॥
सर्वोपरिपुरूपोत्तमजेह, सर्वकारणएकहरि
तेह॥६०॥ कृपाकरीहरिआवेप्यारे, पंचवि
षयथीमुकावेतारे॥ प्रगटहरिनेचरणेजेआवे,
तेनेविषयीतरतमुकावे ॥६१॥ आपेज्ञानसर्वो
परिसार, करेजीवनेमायानेपार॥ एवाकृपालु

अतिहरिकृष्न,जेनेकरवाहोयेप्रभुप्रसंन।६२।
तजवाकामलोभस्वादमान, करवुअखंडहरि
कृष्ननुध्यान ॥ स्थुलसुक्षमकारणत्रणदेह,
तेथीनोखोआत्माछेतेह ॥३॥ आत्माविषयमां
सुखीनथाये, एमसमजेसाधुमनमांये॥अक्षर
ब्रह्मछेआत्माजेह, सदासुखरूपछेतेह॥६४॥
अक्षरब्रह्मअखंडअनुप,तेनेसंतमानेनिजरूप॥
ब्रह्मरूपथईभजेहरि, एवासंतपुरणसर्वोपरी
॥६५॥ तेनलोभेमायाकृतमांई, हरीविनाप्रि
तिनहिकयांई॥ त्यागीथइनेमानमांलोभे, तेतो
श्वानशुकरमांशोभे॥६६॥ मानमांनालोभेज्ञा
नित्यागि, लोभेनिचपापीदुष्टरागी ॥ साधुजा
णेसर्वेनोतेसार , जेनीसदास्थितिमायापार
॥६७॥ एवासाधुमाहामोटाअती, हरीकृष्न

विनानहीराती॥ धर्मज्ञानवैराग्यमांपुरा, नहि
कोईअंगमांअधुरा॥६८॥ स्थावरजंगमजंतुजे
जेकावे, साधुसर्वेंनेसुखउपजावे ॥ दयाक्षमा
अतिशेअपार, नहिकोईप्रकारनोअहंकार
॥६९॥ निंदास्तुतीकरेकोईघणु, नहिहरष
शोकतेहतणु॥ हुतादिव्यमनकावेजेह, कोई
रीतनुनराखेतेह॥७०॥ अनजलछेप्राणनोआ
हार, तेणेदेहरहेनिरधार ॥ सितउष्णनिवार
वातंन॥ राखेवस्त्रभजवाभगवन॥७१॥ देहनि
रवाहथीवधुजेह, संग्रहकरेनहीसाधुतेह॥यम
निमद्रढआसनजित, देखेपिंडब्रह्मांडनासवंत
॥७२॥ मत्युअखंडसुखअविनासी, हरिकृ
ष्नसदासुखरासी॥कथाकीरतनअखंडध्यान,
करिकृपाआपेमोक्षदान॥ ७३ ॥पूर्वछायो ॥

परमकृपाछुअतिघणा, नहिलेशउरमांमान॥ एवासाधुअतीवाला,एमकहेश्रीभगवांन।७४। देहछतांब्रह्मरूपथया, तेनादरशनथीदुःखजाय॥ एवासाधुअतिदुर्लभ, एमसर्वेशास्त्रगाय ॥७५॥ जेनेएवासाधुमले, तेनेकरेमायापार॥ एवासाधुनाउरमां, हरिकृष्णप्राणआधार ॥७६॥ पंचविषयनांमुलउखाडी, मर्वेतजीजगतनीआस॥ धर्मानंदकहेहरिकृष्णना, चरणकमलनादृढदास॥ ७७ ॥इतिश्रीहरिकृष्णलीलाचिंतामणीमध्येभागवतधर्मनिर्मानीवरतमानवर्णनकरयुएनामेछठुरत्नसंपूर्णः।।

॥ दुहा ॥ आत्माप्रमात्मानास्वरूपनुं, थयुयथार्थज्ञान ॥ तेकेमलेभेदहमां, जाणेनर्कसमान ॥१॥ पिंडब्रह्मांडनुप्रमाणकरी, जाणे

जगतनेनास ॥ आत्मामध्येआनंदसदा, प्रभु
नास्वरूपनोहुल्लास ॥२॥चोपाई॥ हवेकहुज्ञा
ननुतेरूप, करेतत्कालब्रह्मस्वरूप ॥ देखेजीव
ईश्वरमायाब्रह्म, जाणपरब्रह्मनोसर्वमर्म॥३॥
थायेमायापरसदास्थिति, करेप्रगटहरीकृष्न
मांप्रिति ॥ प्रगटेज्ञानथायेप्रकाश, थायेमोह
मायानोनाश ॥४॥ एवुसर्वोपरीज्ञानजेह, कहु
सांभलजोतमेतेह ॥ प्रथ्विजलतेजवायुआका
श, अहंकारमहतत्वमायानोपास॥५॥ तेथि
परपुरुषोत्तमएक, तेनेशवेछेमुक्तअनेक॥एवा
सर्वोपरीएकशांम, दिव्यस्वरूपसदासुखधाम
॥६॥ अनंतइश्वर्यशक्तिअपार, केतांकोई
पांमेनहीपार ॥ सर्वकारणकरताआधार, आ
पेभक्तनेसुखअपार ॥७॥ कर्त्ताअकर्त्ताअन्य

थाकर्त्ताहरि, नाथेउत्पातिनीइछाकरी॥अक्षर मुक्तइछाविचारि, पुरुषजाग्रतकरयोतेहवारि ॥८॥ पुरुषप्रकातिजगाडीजेह, परस्परत्रांध्योतेणेस्नेह ॥ थयांछोकरीयुंछोकराघणा, बांधिवत्रोनिजोडनरमणा ॥९॥ नामप्रधानपुरुषकेवाये, वेदशास्त्रपुराणतेनेगाये ॥ एवाअनंतप्रधानपुरुषजेह, कहुएकनिउत्पातितेह॥१०॥ प्रधानपुरुषाथिमहतत्वथाये, सर्वजगतनुअंकुरकेवाये ॥ तेथिथायअहंकारजेह, त्रणप्रकारनोकावेतेह ॥ ११ ॥ सत्वगुणनाअंतःकर्णचार, चौददेवरूपेनिरधार ॥ रजोगुणनीदशइंद्रीकावे ॥ नोखांनोखांस्थानकेगणावे ॥ १२ ॥ तमोगुणभुतमात्रायेथयो, सर्वेमलिनेवैराटकह्यो ॥ वैराटथकीत्रणदेवजेह,

ब्रह्माविष्नुशीवमोटातेह ॥ १३ ॥ तेथिथया
मरिच्यादिकदेव, सउनेस्थानकेरेवानिटेव ॥
विजामनुष्यादिकथयाचउ, स्थावरजंगमसच
राचरसउ॥१४॥ एविरितेउत्पातिथाये,सर्वना
कारणहरिकेवाये ॥ हवेकहुतत्वनातेरूप, नो
खानोखातेगुणेअनुप ॥१५॥ नगतनाकारण
कावेजेह, पुरूषप्रक्रातिनेकाळतेह ॥ महतत्वा
दिकचोविसतत्व, तेनेजाणे ज्ञानिशुद्धसत्व
॥१६॥ पोतानेविषेमायाछेजेह, एमसमजेना
सपांमेतेह॥ तेनाकार्यचोविसतत्वकावे, एना
बंधनथीजीवमुकावे ॥१७॥ तेनांलक्षणकहु
तेजाणो, पुरूषप्रक्रातिनानियंताप्रमाणो ॥ प्र
क्रातिथिविजानिछेजेह, अखंडअनादिपुरूषते
ह ॥१८॥ अनंतसत्यस्वयंज्योतिकावे, सर्वज्ञ

दिव्यविग्रहगावे ॥ समग्रआकारमात्रजेह, प्र
वृतिनाकारणपुरूपतेह॥१९॥ क्षेत्रज्ञएवोपुरूष
कैये, एनागुणजोईओलखिलैये ॥ प्रकृतित्रि
गुणात्मककावे, जडचीदात्मकतेनेगावे।२०।
नित्यनिरविशेषछेजेह, महदादिकसमग्रतत्व
तेह ॥ जिवमात्रनुंक्षेत्रतेकावे, प्रकृतिहरिनी
शक्तीगणावे२१॥गुणसाम्यनिरविशेपजेह,ए
विमायानोकाळकरेखेह ॥ एवुकाळनुंरूपनेजा
णो, बुद्धिमानज्ञानेप्रमाणो॥२२॥ कहुंतत्वना
लक्षणजेह, चित्तमहनत्वअभेदछेतेह॥ महत
त्वनेविपेसुक्ष्मरूपे, समग्रजगतरह्युंछेअनुपे ॥
२३ ॥ निरविकारिप्रकाशवांत, स्वछसुद्धस
त्वमयशांत ॥ हवेकहुंअहंकारनुंरूप, अहंका
रत्रिगुणात्मकस्वरूप॥२४॥ भुतमात्राइंद्रियुअं

तःकर्ण, देवताप्राणउत्पत्तिनुंकर्ण ॥ शांतपणु घोरपणुकैये, विमुढअहंकारओळखीलैये ॥ २५॥ क्रियादिकपदार्थजेह, समग्रकामनानुकारणमनतेह ॥ संकल्पविकल्पमनकावे, समग्रइंद्रिनुनियंतागणावे॥२६॥ पदार्थमात्रनुं ज्ञानजेह, बुद्धिवर्तेथायेसमग्रतेह ॥ इंद्रियुमां विशेषज्ञानकावे, बुद्धिवर्तेसर्वेतेजणावे॥२७॥ बुद्धिवर्तेसंसयनिश्चेथाये, निद्रास्मृतिबुद्धिमां केवाये॥ श्रोत्रइंद्रियेशब्दनुंज्ञाण, त्वचाकरे स्पर्शनुंप्रमाण॥२८॥ चक्षुकरेरूपनोनिरधार, रसनारसजाणेसारअसार ॥ घ्राणेसुगंधदुर्गंध लेवाये, पंचज्ञानइंद्रियुकेवाये२९॥वाकइंद्रिये शब्दबोलाये, पाणियेपदार्थलेवायदेवाये॥ पाद इंद्रियेहलायचलाये, शिष्णुंयेमुत्रविर्यत्याग

थाये ॥३०॥ गुदायेमळत्यागकराये, पंचक
र्मइंद्रियगणाये ॥ पंचमात्रानांलक्षणजेह, नो
खानोखाकहुंजाणोतेह ॥३१॥ शब्दअर्थमा
त्रनेजणावे, वेवारमात्रनोकारणगणावे ॥ बो
लनारानीजातीजेह, तेनारूपनेजणावेतेह।३२।
आकाशमांखेवापणुजेह, शब्दआकाशनीत
नमात्रातेह॥ श्रोत्रइंद्रियेतेग्रहणथाये, शब्द
विषयनुंरूपकेवाये ॥३३॥ स्पर्शविषयनुंलक्षण
जाणो, वायुनितंनमात्राप्रमाणो ॥ कोमलपणु
कठणपणुजेह, सितउष्णत्वचाजाणोतेह।३४।
पदार्थमात्रनुंज्ञानकावे, रूपनोखांनोखांओळ
खावे॥ पदार्थमांगौणपणेजेह, पदार्थनीरचना
येजणायतेह ॥३५॥ तेजतत्वनुंतनमात्राकावे,
चक्षुइंद्रियेकरीजणावे॥ कहुंरसनुलक्षणजेह,

मधुरपणुतिखापणुतेह ॥३६॥ कडवोकसाय
लोरसकावे, खाराखाटापणुरसजणावे ॥ ज
ळनुंतनमात्रापणुकावे, रसनायेग्रहणकरवामां
आवे॥३७॥ सुगंधदुरगंधपणुजेह, पृथ्वीनुंत
नमात्रापणुतेह ॥ घ्राणइंद्रियेकरीग्रहणथाये,
एहगंधनुरूपकेवाये ।३८।पृथ्विनुरूपतमेजाणो,
जीवमात्रनुंस्थानकप्रमाणो ॥ आकाशादिक
चारभूतकावे, तेनुंविभागपणुजणावे॥३९॥ स
वेंभूतप्राणीमात्रजेह, थायेप्रगटसरीरप्रथ्वीते
ह ॥ जळप्रथ्वादिकनुंपिंडथाये, पदार्थनेकोम
ळकराये ॥४०॥ भिनुकरवुंत्रपीपणुंथाये, प्रा
णिमात्रनीत्रशाजाये ॥ तापनेटाळवापणुंजेह,
बहुपणुजलनुंलक्षणतेह ॥४१॥ तेजप्रकाशपणु
कावे, अनादिकसर्वेनेपचावे ॥ काष्टहुताद्रव्य

कोवळेह, ग्रहणकरवापणुतेजतेह ॥४२॥ क्षु
धात्रशातेशिननेहरे, तेनजळनुंसोपणकरे ॥
वायुत्रक्षादिकनेकंपावे, त्रणादिकभेळांथइजा
वे ॥४३॥ शब्दस्पर्शरूपरसगंध, वायुकरावे
इंद्रीयुनेसंबंध ॥ सर्वेइंद्रियुनुंआत्मापणुजेह, ए
वुंवायुनुंलक्षणछेतेह ॥४४॥ सर्वेजीवमात्रनेअ
वकाश, देवापणुएजतेआकाश ॥ देहनोमांहि
बारवेवार, अवकाशदेवापणुनिरधार॥४५॥
प्राणइंद्रीअंतःकर्णजेह, आकाशसर्वनुंस्थान
कतेह॥ चोविशतत्वप्रक्रातिपुरुषकाळ, कयां
सर्वनांरूपविशाळ।४६॥एविरितेतत्वउपज्याजे
ह, परमेश्वरनीइच्छायेतेह ॥ पोतपोतानाअं
शोकरिने, रह्यांजीवईश्वरधारिने॥४७॥ ईश्वर
नोदेहवैराटकावे, सुत्रात्माअव्याक्तनगावे ॥

स्थुलसुक्षमकारणजेह, जीवनादेहजाणोतेह ॥४८॥ वैराटनामेइश्वरनोदेह, कालसर्वेनोकरेछेखेह ॥ मायाकृतमिथ्यासर्वेजाणो, जडदुःखरूपतेप्रमाणो ॥४९॥ अनादिनिअविद्याछेजेह, तेनाबन्याछेत्रणदेह॥तेमांजीवजनमेनेमरे, कर्मवशथईदेहधरे ॥५०॥ पांमेदुःखअतिसेअपार, जन्ममृत्युनावारंवार ॥ तेनुकारणकहूंतेजांणो, अहंममतायेदुःखप्रमाणो ॥५१॥ जेजेदुःखमात्रतेकेवाये, तेतोदेहमांस्नेहाथिथाये ॥ दोशमात्रनुंकारणदेह, तेमांअज्ञानिकरेस्नेह ॥५२॥ देहरूपीतेराफडोजाणो, देहाभिमानीसरपप्रमाणो ॥ सरपजंतुमारेतेअपार, देहरूपीनेविषयनोआहार ॥५३॥ देहरूपीकोठलोछेजेह, पेठोअहंकारिवलाडोतेह ॥ देह

अहंकारिजेशब्दबोले, तेनेजांणोबलाडानि
तोले ॥५४॥ देहअहंकारिनाशब्दझेर, जेसां
भळेतेनोकरेकेर ॥ देहरूपीतेसमुद्रकावे, दुः
खरूपियुंनदियुंआवे ॥५५॥ देहनाअहंकाररू
पीवनजेह, तेमांकामक्रोधसावजतेह ॥ स्वाद
लोभमानमच्छरसोई, नारदिपडाजरखलियो
जोई ॥५६॥ दीपडियुंसींहणीयुतेजांणो, त्र
ष्णाअसुयाइरसाप्रमाणो ॥ सिलसंतोषदया
केवाये, देहदरासिपापितेनेखाये ॥५७॥ धर्म
ज्ञानवैराग्यसुखकारि, नासकरेमच्छरदुःख
कारि ॥ देहरूपिघरलीयोजोई, हाडमांसइंटयुं
चुनोसोई ॥५८॥ लोईलाळनर्कनठारूं, त्व
चारूपीचुनेतेसमायुं ॥ तेमांरेनारोचंडालअ
हंकार, त्रष्णाचंडालणीतेनीनार॥५९॥ का

मक्रोधलोभएनापुत्र, मानमच्छरादीकएनुगो
त्र ॥ असुयाइरसाअदेखाईसोई, अनितिआ
दिगुत्रिगुलियोजोई ॥६०॥ एवोअसुरनोपरि
वार, अतिभुंडाभुंडाकरेआहार ॥ एवादुष्टनो
होयेनिवास, तियांधर्मज्ञाननावेपास ॥६१॥सो
कसंतापकलेशअति, दयाक्षमासंतोषनरती॥
एवाअधर्मनोज्यांनिवास, त्यांमोक्षनीतजवीआ
स॥६२॥ ॥पूर्वछायो॥ अधर्मसर्गजीवने,
दुःखआपेअपरमपार ॥ लोभपराखितजेनही,
तेखायेयमनोमार॥६३॥ मिथ्यासुखसंसारनां,
तेमांराखविनहिप्रित ॥ ब्रह्मरूपथईभजवाहरि,
एअनादिसाधुनिरित ॥६४॥ जडचैतननोवि
वेककरिने, मुकविदेहनीआश ॥ प्रगटप्रभुह
रिकृष्णना, थावुंचर्णकमळनादास ॥६५॥ र

विउगेरजनीटळे, तेमहाभिजेदोशजाये ॥ ध
र्मानंदकेसुखपांमे, ब्रह्मस्वरूपेथाये ॥ ६६ ॥

इतिश्रीहरिकृष्नलिलाचिंतामणिमध्ये भाग
वतधर्ममांज्ञाननिरूपणकर्युं एनामेसातमुरत्न
संपूर्णः ॥७॥

॥दुहा ॥ दासनादासथैरैये, तजियेतनअभि
मान ॥ हरिहरिजनसेविये, प्रसनथायेभग
वान ॥१॥ संतशेव्याथिप्रसनथाये,हरिकृष्न
कृपानिधान ॥ अनंतदोशतेनाटाळीने, आपे
मोक्षनुदान ॥२॥ चौपाई॥ देहरूपीसमुद्रानि
रधार, आवेदुःखरूपीनदियुंअपार ॥ जेनेदे
हनुअभिमानहोये, तेनेलेशसुखकेदीनोये ॥
३ ॥ जेजेदुःखजगतमांकावे, देहाभिमानिने
सर्वेआवे ॥ जेनेदेहमांप्रीतितेहोये, एवोनिच

विज्ञोनहीकोये ॥४॥ हाडमांसादिनर्कनोदेह, तेमांअतिनिचकरेस्नेह ॥ पामरविषियामुमुक्षु मुक्त, तेनांलक्षणकहुतेजुक्त ॥ ५॥ पामरने विषयनोएकआहार, आहारमैथुननिंद्रापरप्या र ॥ विषयिनेविषयसारांगमे, पंचविषयमांचि तरमे ॥६ ॥ मानममतानेमोटप्पजेह, झाझी कीरतिमांअतिस्नेह ॥ मुमुक्षुपंचविषयनेमुके, धर्मज्ञानथिकेदीनचुके ॥७ ॥ मुक्तनेविषयनो नहिआहार, एकवालाहरिनिरधार ॥ लीयो चारप्रकारेजीवजोई, देहमांप्रीतिपांमरसोई॥ ८॥जेजेदेहमांराखेतेप्यार,वारंवारतेनेधीःका र ॥ नासवंतजडरूपदेह, तेमांअज्ञानिकरेस्ने ह ॥९॥ ज्ञानीदेहनारूपनेजाणे, द्रष्टाथकोस वेंनेप्रमाणे ॥ सारानरसाजेशब्दकेवाये, तेनुमु

खदुःखनेजेथाये ॥१०॥ दीगपाळदेवनेनेम नथाये, तेथिनोखोआत्मातेकेवाये ॥ सारां नरसोस्पर्शकावे, तेनुसुखदुःखनेसआवे ॥ ११॥ वायुदेवनेमननेजांणो, आत्माद्रष्टातेनो प्रमाणो ॥ रूपकुरूपजेजेदेखाये, तेनुसुखदुःख नेजेथाये ॥१२॥ तेनाभुक्तासुयंदेवमंन, आ त्माद्रष्टासदायेमगन॥ स्वादकुस्वादजेजेकावे, तेनुसुखदुःखनेकांइआवे ॥१३॥ वरुणदेवने मननेथाये, आत्माद्रष्टातेनोखोकेवाये ॥ सुगं धदुर्गंधजेकांईकेवाये, तेनुसुखदुःखनेजणा ये ॥१४॥ अश्विनिकुमारमननेनेह, आत्मानो खोद्रष्टाजांणोतेह ॥ सारूंनरसुलेवायदेवायकां ई,तेनुसुखदुःखथायेउरमांई॥१५॥ तेतोइंद्र नेमननेहोये, आत्मानोखोद्रष्टाजाणोसोये ॥

सारोनरसोशब्दबोलाये, तेनुसुखदुःखजेकां
ईथाये ॥१६॥ अग्निदेवनेमननेछेएह, आत्मा
द्रष्टाजाणनारोतेह ॥ सारिनरसिप्रथ्वीसोये,
चालवाथिसुखदुःखहोये॥१७॥ तेनाभुक्तावि
ष्णुदेवमन, आत्माद्रष्टातेनोतेमगन ॥ वियंमु
त्रजेत्यागकराये, तेनुसुखदुखजेजेकेवाये ॥
१८॥ प्रजापतिदेवनेमननेहोये, आत्मानोखो
द्रष्टाजांणोसोये ॥ मळादिकत्यागकरवुजेह,
तेनुसुखदुःखथायेतेह ॥१९॥ यमदेवनेनेमन
नेथाये, आत्मासुखदुःखमांनल्हेवाये ॥ सुभअ
सुभसंकल्पथाये, तेनुसुखदुःखजेजेकेवाये ॥
२०॥ चंद्रदेवनेनेमननेजांणो, आत्माअसंगी
द्रष्टाप्रमाणो ॥ शुभअशुभनिश्चेकवोजेह, तेनु
सुखदुःखथायेतेह ॥२१॥ ब्रह्मादेवनेनेमनने

थाये, आत्मासुखस्वरूपकेवाये ॥ सुभअसुभ
चिंतवनहोये, तेनुसुखदुःखथायेसोये ॥२२॥
वासुदेवनेमननेथाये, आत्माअरूपीअसंगीके
वाये ॥ सारोनरसोअहंकारधराये, तेथिसुख
दुःखजेकांईथाये॥२३॥ रूद्रदेवनेमननेजाणो,
आत्मासुद्धस्वरूपप्रमाणो ॥ आत्माअछेदअभे
दअविनासि, शांतरूपसदासुखरासी॥२४॥
आत्मावज्रेकेदीनकपाये, आत्माजळथकीस
डीनव्यजाये ॥ अग्निबाळेनहीकोईवार,आ
त्मासांतरूपजाणोसार ॥२५॥ आत्माकाळनु
रूपतेजांणो, मायाकृतनासतेप्रमाणो ॥ देहज
डनेनर्कनुरूप, बन्युनर्कथीसर्वेस्वरूप ॥२६॥
तेनेपोतानुरूपजाणेजेह, स्वांनसुकराथिभुंडोते
ह ॥ देहविष्टाकीडाराखथाये, तेनित्रण्यसां

गमांकिवाये ॥२७॥ ज्ञानिजाणेदेहनुंस्वरूप, मोखुदेखेपोतानुंतेरूप ॥ प्रकृतिथिउत्पन्नथयु जेह ॥ पिंडब्रह्मांडादिसर्वे तेह ॥२८॥ देव मनुष्यादिकमोटाकारे, देहरूपीमायामांभ्रमावे॥ भुल्याआत्माप्रमात्मानुंज्ञान, रहिनहीपोतानि तेभांन॥२९॥प्रकृतिनुंकार्यत्रण्यदेह, तेमांबां- ध्योजीवेतेस्नेह ॥ देहआत्मबुद्धियेकारि, पांमे जन्ममृत्युफरिफरि ॥३०॥ तेथिपरथायेजीव ज्यारे, पांमेज्ञानआत्यंतिकत्यारे ॥ तेहज्ञानक हुतेनेजांणो, थायप्रकाशहरिनेप्रमाणो ॥३१॥ अज्ञानेअशांतीपणजेह, जन्ममृत्युनुंकारणते ह ॥ हवेकहुज्ञानमनुंस्वरूप, देखायआत्माप्रमा त्मानुरूप ॥३२॥ जीवशांतिपामेतत्काळ, ट ळेजन्ममरणनीझाळ॥ प्रथमकहुआत्मानुतेज्ञा

न, मटेपंचाविषयनुतांन ॥२३॥ चोविशातत्व नुंकार्यछेजेह, स्थावरजंगमविश्वलेह ॥ किहि यितेब्रह्मादीसउ, सर्वेमोटाथावाइछेनउ।२४। तेनेइछाअंतरनीएह, पंचविषयनीमोटप्यतेह॥ सदाअपुरणपणेतेरहे, पंचाविषयथीशांतिन लहे ॥२५॥ तेनुकारणकहुहवेकथी, पंचावि षयमांसुखनाथि ॥ सामान्यग्रहस्थाविषयभोग वेजेह, तेनेउत्तमविषयनीइच्छातेह ॥२६॥जे मअधिकअधिकविषयमळे, तेममोटीहोळि हेयेबळे ॥ थोडाविषयमांथोडुंदुःखजाणो,झा झाविषयमांझाझुप्रमाणो ॥२७॥ देवब्रह्मादि कमोटावउ, पंचाविषयमांदुखीयासउ ॥ गरि बग्रहस्थनेशांतिनलेश,तेथिमोटानेअधिकक्ले श ॥२८॥ प्रकृतिपुरुष्यादिकमोटाकाने, पं

चविषयमांअतिदुःखपावे ॥ पंचविषयनासुख
नेजांणो, रंकब्रह्मानेसमप्रमाणो ॥३९॥ विष
यमांपुरणनहिकोइ, रंकराजापुरुषादिकसो
इ ॥ सर्वेनेलीयोतमेजोइ, पंचाविषयमांसुखि
नाहिकोई ॥४०॥ सर्वेसुखइश्वर्यप्राप्तथाये, तो
येत्रश्नाअंतरनीनजाये ॥ तेनुंसिद्धांतकहुतेसा
र, विषयमांसुखनथिलगार ॥४१ तेमांसुख
जणायछेजेह, तेतोआत्मानुसुखछेतेह ॥ पण
विषयमांसुखनथिकांई, एमविचारीलियोम
नमांई ॥४२॥ जेमकस्तूरिछेमृगमांइ, तोने
मृगनेखबरनहिकांइ ॥ मृगकस्तुरिनिवाशले
वा, सुंघेत्रणनेसुखमानेएवा ॥४३॥ तणेकरि
नेसुखीथायजेह, पणत्रणमांकस्तुरिनथितेह ॥
कस्तुरिरूपिवाशकई, आत्मामांईरइछेसई

॥४४॥ तेनिभुलखाईमृगजेह, विषयरूपीत्रण सुंघेतेह ॥ पणत्रणमांकस्तुरिछेशनही, नाभिमांकस्तुरिछेसही ॥४५॥ तेमविषयमांसुखनथिकांई, सर्वसुखछेआत्मामांई ॥ कोनेजिभप्रथवीछेजेह, खटरसपंचभुतछेतेह ॥४६॥ सर्वेखाधानांपदार्थकेवाये, तेतोपंचभुतथकीथाये ॥ कोलियोनेजिभाछेजेह, बेयजडवस्तुछेतेह ॥४७॥ तेनुसुखचैतन्यनआव्युं, सुखज्ञानवतेतेजणाव्युं ॥ तेज्ञाननेतमेजाणो, ज्ञानचैतनमां प्रमाणो ॥४८॥ सुखमात्रनुं स्थानकजेह, महाशांतिउपजावेतेह ॥ तेहसुखनेपांमेतेज्यारे, बिजुसुखनवइच्छेत्यारे ॥४९॥ जन्ममरणनेटाळेतेवार, सत्यरूपप्रकाशअपार ॥ आत्मअजरअमरजाणो, अक्षरब्रह्मस्वरूपप्र

माणो ॥५०॥ सर्वेसुखनोसिंधुतेकारे, सुखअ
परमितपारनारे ॥ एवुंअक्षरब्रह्मस्वरूप, मारू
स्वरूपसदासुखरूप ॥५१॥ एवोजीवआत्माजा
णेजेह, अण्यदेहथकीप्रथकछेतेह ॥ अक्षर
ब्रह्मअनादिस्वरूप, तेनेजाणोपोतानुतेरूप॥५२॥
एवुंज्ञानप्राप्तथायत्यारे, जिवब्रह्मरूपथायत्यारे॥
सत्ताचिदआनंदब्रह्मजेह, एवुंजिवात्मानुंरूपते
ह ॥५३॥ तेनेअज्ञानेभुल्योरूप, मानेजडनेनि
जस्वरूप ॥ मिथ्यादेहरूपथईगयो, अज्ञानेतेमां
बोडाईरह्यो ॥५४॥ तेमब्रह्मनेसंगेब्रह्मथाये,
एवुज्ञाननरूपकेवाये ॥ सदाशांतरूपब्रह्मथई,
उपासेपुरुषोत्तमनेजई ॥५५॥ तेपुरुषोत्तमपरि
ब्रह्मकेवा, सर्वकारणआधारछेएवा ॥ जडप्र
कृतिस्थावरकावे, अनंतब्रह्मांडपुरुषउपजावे

॥५६॥ एवामुळप्रकृतिपुरुषजेह, अक्षरनारो ममांलयतेह ॥ एवाकोटिकपुरुषकेवाये, ब्रह्म निद्रष्टीमांनवणाये ॥५७॥ सर्वआधारअक्षर जेह, एकलेशमांळयपांमेतेह ॥ एवापुरुषोत्त मपारिब्रह्म, तेनोजाणेयथार्थमर्म ॥५८॥ पुर्वे कह्युंजेब्रह्मनुंरूप, मांयेदेखेपोतानुंस्वरूप ॥ ए वाज्ञानवानसंतसोये, त्रणदेहथिनोरवाहोये५९ जाग्रतस्वप्नसुषुप्तिजेह, तेमांनलेपायेसंतते ह ॥ रहेसदायेमायापरस्थिति, एवासाधुनीअ लोकीरीति ॥६०॥ देहछतेब्रह्मरूपजाणो, ते नेज्ञानद्रष्टियेप्रमाणो॥ एवासंतसदासुखकारि, भजेप्रगटपारिब्रह्ममोरारि ॥६१॥ अक्षरब्रह्म मानेनिजरूप, तेमांदेखेहारिनुंस्वरूप ॥ भुळेमा नेनहिजेहुंदेह, जेनेलाग्योहरिकृष्णमांनेह६२

॥ पूर्वछायो ॥ जेनेहरिक्रष्नमांनेहलाग्यो, ते
नुमुखकह्युंनवजाये ॥ चौदलोकनीसंपति, ते
कागविष्टासमथाये ॥६३॥ नर्कसमनिजदेह
ने, जाणेजडमिथ्यादुःखरूप ॥ अछेदअभेद
निजआत्मा, अतिशेजसुधस्वरूप ॥६४॥ ज्ञा
नवानएवासंतना, उरमांहरिनोनिवास ॥ मोह
माया व्यापेनही, थयोउरमांहप्रकाश ॥६५॥
जेमदिवसउगेरातटळे, तेमज्ञानिनेमायाथाय
नाश ॥ धर्मानंदकेएवासंतने, हरिसदायेछे
पास॥६६॥इतिश्रीहरीक्रष्नमाहाराजनीलिला
चिंतामणीमध्येभागवतधर्ममांज्ञाननिरूपणकर्यु
एनामेआठमुरत्नसंपूर्णः ॥८॥

॥ दुहा ॥ प्रक्रतिनोप्रलयकरी, थयाब्रह्म
स्वरूप ॥ तेनिद्रादष्टिमांआवेनही, हरिविनाबि

नुरूप ॥१॥ एकआधारप्रभुप्रगटनो, नहि विषयनीआश ॥ विजुंकांईरूचेनही, जाणेकाळमायानोपास ॥२॥चोपाई॥ कहुवैराग्यनुरूपजेह, थाएहरिमांद्रढस्नेह ॥ दुर्लभमनुष्यनो देहअति, हरिविसारवानाहिरति ॥१॥ नाहिपळक्षणुनोनिरधार, एवोमिथ्यादेहछेअसार ॥ वारंवारजन्ममरणथाये, तेमांदुःकह्यांनव्यजाये ॥२॥ अतिभुंडाआवेअवतार, तेमांदुःखथायतेअपार ॥ अंडजउदभिजस्वेदजजेह, जरायुआदिकच्यारदेह ॥३॥ लखचोराशिमां अवतारआवे, तेनोपारकोईनहीपावे॥ झाडपाडनाअवतारजेह, अतिभुंडानकारादेह॥४॥ पाडखोदेनेझाडनेकापे, एवादेहनेअतिसंतापे॥ खडवेलिनाअवतारघणा, तेनादुःखमांनहीकां

ईंमणा ॥५॥ तेनेपाणिकोयेनव्यपाये, काधि
कापिनेसर्वेखाये ॥ पामेदुःखपिडाथायेअति
घणी, कहीनजायेपिडातेहतणी ॥६॥ एवा
झाडनाअवतारआवे, दुःखकेतांपारतेनोबा
वे ॥ पंखिजातनाअवतारसोये, तेनादुःखनो
पारनकोये ॥ ७ ॥ मोटानानानेमारिनेखाये,
परस्परवैरघणांथाये ॥ चोमासेपांखपलळे
ज्यारे, तेनुदुःखथायतेहवारे ॥८॥ उनाळेलु
कवायेघणी, पिडाथायेअतितेहतणी॥ शिया
ळेहीमपडेज्यारे, तेनादुःखकह्यांनजायज्यारे
॥९॥ भुखतरसनांदुःखजेथाये, तेणेकरीने
प्राणजाये ॥ एवापक्षीनाकोटिकक्लेश, तेमां
सुखनहीलवलेश ॥१०॥ पशुजातिनाअवता
रमेह, तेनुदुःखकोणकविकहे॥ पराधिनपर

वस्त्रकारे, वणतोळोभारतणारे ॥२१॥ चा
ल्लेनहींतोमारेवारंवार, पशुपामेतेदुःखअपार॥
खाधापिधानीखबरनराखे, भुखांतरसांनिसा
सानाखे ॥२२॥ भाठांपडेकांचवउसडे, तेमां
कीडाअतिशेपडे ॥ तनकापिकापिकीडाखा
ये, तेनिवेदनाअतिशेथाये ॥२३॥ उंटगधा
नाभुंडाअवतार, रातदिवशताणवोभार॥ थाये
पापघणांभेळांज्यारे, एवाअवतारआवेछेत्यारे
॥२४॥ रोझमृगाविनाअवतार, तेनेकोयेतेन
हिआधार॥ जियांजियांजायेतियांमारे, एवां
दुःखपामेवारेवारे ॥ २५ ॥ वरुवाघमारितेने
खाये, तेनीकोयकरेनाहिसाये॥ केटलाकमनु
ष्यगोतिमारे, तेनादुःखकेवायनाहिक्यारे२६
कुतपांवकाडांउंदरजेह, सर्पआदिकसर्वेतेह॥

एकविजानेमारिनेखाये, तेनोतापथायेउरमां
ये ॥१७॥ जिणाजीवअतिशेअपार, तेनादुः
खनोवारनपार॥ कईकवायुवतेमारिजाये,घणा
तापवडेनाशथाये ॥१८॥ वरसातवरसेनेदर
भराये, तारेझीणाजीवप्रलयथाये॥ एवांपापनां
दुःखकेवाये,कोयथकीकह्यांनव्यजाये॥१९॥
मनुष्यदेहमांदुःखअपार, हरिभजायएटलो
सार॥ मातानाउदरनांदुःखजेह, केवायेनहि
कोयथीतेह ॥ २० ॥ विर्यमुत्रनेरक्तनठारु,
लोईनोपचपचोवाटकोआरु॥ तेमांजीवनेदुः
खतेथाये, कोयकरेनाहित्यांसाहे ॥ २१ ॥
हेठेजठराअग्निनिझाळ, लागेतापनेथायेबेहा
ळ॥ जेमचोरवारंधायछेज्यारे, उछळेछेआ
धणमांत्यारे॥२२॥ वारंवारडंखानिथाये,

तेथिकोटीगणोजीवपीडाये॥ आवेनहिपवनल
वलेश, पांमेजीवआतिशोक्लेश ॥२३॥ जठरा
अग्निनोतापतेथाये, परूपाचनोदेहबंधाये ॥
तेमांजीवनेदुःखअपार, कोयेनहितेलेशआ
धार ॥२४॥ कीडाक्रमियाकापीतनखाये,
तेनांदुःखकह्यानज्यजाये ॥ पगउंचामाथुहेठु
होये, एवुदुःखबीजुनहिकोये ॥२५॥ एवा
ग्रभमांदुःखछेघणां, जन्मसमेदुःखमांनैमणा॥
माताउठेबेसेहालेचाले, थायेदुःखतेनुआति
साले ॥ २६ ॥ कोटिविछिनीवेदनाजेह,
जनमसमेअधिकदुःखतेह ॥ सांकडोमारग
नलागेकारि, थायजन्मसमेदुःखभारि॥२७॥
बाळअवस्थामांजेदुःखथाये, तेतोकोयथकी
नकेवाये॥ जुवांचणमांकणजेह, करडेदुःख

थायछणांतेह ॥२८॥ अधिरअसांतिनहिक्ले
श, पळेपळेपामेतेक्लेश॥ ओरिशिळिउटांट्टि
योयाये, घणारोगकह्यानंव्यजाये ॥ २९ ॥
नानामोटानोमेळनहिकांई, घणामरिनायेरो
गमांई ॥ भुखतरशानुकेमकरीकहे, रोईरोई
नेमागितेलहे ॥३०॥ बाळकनेसुखनहिकांई,
आठोपोरदुःखिमनमांई॥ जोबनअवस्थामांई
दुःखअति, कामक्रोधफेरवेछेमति ॥३१ ॥
मानमछरईरशाजेह, मोहममतापिडेअतिते
ह ॥ चडेमदनेभुलेतेभान, आत्मानुतेनव्यरहे
ज्ञान ॥३२॥ अंतरशत्रुअतिदुःखआपे,पंच
विषेअतिशेसंतापे ॥ जोबनअवस्थाभुंडीभयं
कारि, थायबुद्धिअतिशेनठारी ॥३३॥ अहं
कारईरख्याअतिथाये,भुंडापापनेमार्गेचल्याये॥

एवाअधर्मनांदुःखआति, जुवानअवस्थामांफे
रवेमति ॥ ३४ ॥ वेवारनांदुःखआवेअपार,
एवोदुःखरूपतेसंसार ॥ अनंतबीजाथकीदुः
खथाये, नेतोआधिभुतनाकेवाये॥३५॥ थाय
रोगादिकपीडाजेह, जाणोअध्यात्मनांदुःख
तेह ॥ अनंतअधिदैवनांदुःखआवे, देवादिक
नांजेजेदुःखकावे ॥३६॥ कोटिलिधादिधा
नाक्लेश, संसारमांसुखनहिलेश ॥ पापरूपजु
वानिअवस्थाजाणो,तेतोनिश्चेकरिप्रमाणो३७
जेजेदुःखमात्रतेकेवाये,वृधअवस्थामांभेळांथा
ये ॥ थायेशरिरनुंबळनाश, पुरिथायेनहीए
केआश ॥३८॥पूर्वछायो॥ त्रष्नारूपीखाडो
मोटो, उंडोअपरमपार ॥ मायाकृताथिभरा
यनहि, देवब्रह्मानेसुखनाहिलगार ॥ ३९ ॥

प्रकृतिपुरुषआदिअखिलविश्वने, त्रष्नाराक्ष
णीखाये ॥ मायाकृतमांमोहपांमेते, काळना
ग्रासकेवाये ॥ ४० ॥ संतविवेकीत्रष्नातजे,
जाणिकाळनोपास ॥ सुखदेखेहरिचरणमां,
मुकीपंचविषयनिआश ॥४१॥ आत्मामध्ये
परमात्माबिराजे, तारेसमेत्रष्नानीजाळ॥धर्मा
नंदकेतेविनानटळे,त्रष्नापापणीविशाळ।४२।
॥इतिश्रीहरिकृष्नमहाराजनीलीलाचींतामणी
मध्येभागवतधर्ममांवैराग्यनिरूपणकर्यो एना
मेनवमुरत्नसंपुर्णः॥९॥

॥ दुहा ॥ जेमभोगवेभोगघणा, तेमतेमत्र
ष्नाअपार ॥ पावकनीझाळमध्येजेमहोमेघिनी
धार ॥१॥ व्रधपणामांतनघटे, घटेरूपबल
आर ॥ त्रष्नापापणिदिनदिनप्रते, वधेअपर

मपार ॥२॥चोपाई:॥ त्रष्नावधेअतिशेअपार, करेकलपनावारंवार ॥ हाथपगनुंबलक्षिणथाय, पांमेदुःखकरेहायहाय ॥३॥ आधिव्याधिअनंतरोगजेह, व्रधअवस्थामांभेळाथायतेह ॥ कंपेशरीरनेश्वासभराये,उठावेठानिवेदनाथाये ॥४॥ थायेक्षिणअतिअन्ननपचावे, खाधापिधामांसुखनआवे॥ जेवुंमागेतेवुंनव्यजडे, थायेदुःखीमाथुफोडीरडे ॥५॥ सगासबंधिसर्वेसंतापे, मारेशब्दघणादुःखआपे ॥ स्वार्थनासगातेकहेवाये, स्वार्थनसरेतोअवगुणगाये ॥६॥ दांतपडेनेदाढुंतेदुःखे, अन्नखायनहिमरेभुखे ॥ टाढुंजेवुंतेवुंअन्नआपे, मागेउनुंतोमुळगुनआपे ॥७॥ कांईमागेतोकरेतिरस्कार, वधुबोलेतोआपेतेमार ॥ बुद्धिगई

पापीमारिजाने, मोढुंमांदेखाडधुळखाने॥ ८॥
एमसगासबंधिसउ, वधअवस्थामांदुखआ
पेवउ ॥ वधअवस्थामांदुःखअपार, माटेहरि
भजवातत्काळ ॥९॥ स्वायंभुमनुआदिराजा
जेह, मेलीराजनेवनगयातेह ॥ ज्यारेराजमां
ई सुखथाये, तारेवनमांशुंकरवाजाये॥१० ॥
चित्रकेतुआदिराजासई, मुकिस्त्रीवनवश्या
जई ॥ स्त्रिमांसुखहोयेसार, कोटिमुकेकेम
तेहनार॥११॥ माटेधनजोबनतननाश, तेनि
अज्ञानिकरेछेआश ॥ अंतसमानुंदुःखअपार
केतांकेतांतेनआवेपार ॥१२॥ जेजेरोगतेसर्वे
केवाय, तेतोअंतसमेभेगाथाय॥ कंठरूंधायेम
ळफाभराय, कोटिविछिनीवेदनाथाय ॥१३॥
नवसेनवाणुनाडीयुंजेह, अंतसमेतुटेसर्वेतेह ॥

बोतेरकोठामांलागेतेलाये, अनंतदुःखकह्यां
नव्यजाये ॥१४॥आधिव्याधिअतीघणीथाये,
नाखेचिसोदुःखनखमाये ॥ सगाकुटंबीरहे
सर्वेभाई, दुःखटाळिशकेनहीकोई ॥१५॥
मळमुत्रनेविष्टाछेजेह, तेणेकरीनेखरडायसर्वे
देह ॥ भयंकारियमदूतभारी, कोईनिलेशान
लागेकारि ॥१६॥ मारेमुदगलकरेहायहाये,
हरिविनाकोणकरेसाये ॥ हरिविमुखनेजंममा
रे,एवांदुःखपामेजीवभारे॥१७॥ एवाजीवजम
नामारखाये, वारंवारजमपुरिजाये ॥ एविरि
तेयमपुरिनांदुःख, जीवभोगवेहरिथीविमुख
॥१८॥ छलाखनेचोरासीहजार, तेमांजीवने
नाखेवारंवार ॥ नर्कनाकुंडमांदुःखथाये, ते
तोमुखेकह्यांनव्यजाये ॥१९॥ जेनेजेटलीआ

युगजेवुंसुख, तेनिकेडेतेटलुंछेदुःख॥ द्वापर
निआयुषवखुजेह, तेनेअधिकदुःखजाणोतेह
॥२०॥ त्रेतायुगनिआयुषतेजाणो, वर्षदशह
जारप्रमाणो॥तेहप्रमाणेदुःखलीयोजोई,माया
कृतमांसुखनहिकोई ॥२१॥ सतयुगनिआयु
षकहुंतेह, लाखवर्षसुधिरेहेदेह॥ ज्यारेमरवा
नुटाणुतेथाये,हजारवर्षतेखाटलेपिडाये।२२।
हाडमांसतेप्राणकेवाय, तेमांअतिजीवदुःखी
थाय॥ वर्षसोसुधिडचकांखाय॥ अतिदुःख
पामीजीवजाय॥२३॥ पामेमनुष्यदुःखअपार,
केतांकेतांतेनोनावेपार ॥ देवादिकलोकलीयो
जोई, तेमांपणसुखीनथिकोई॥२४॥ इरषा
असुयाकपटबहु, तेमांदुःखपामेदेवसउ॥ना
नादेवनेमोटादुःखआपे, मांहोमांहिअतिशोसं

तापे ॥२५॥ एकप्रकतिनाकार्यमांजाणो, स वेंदुःखीयाअतिप्रमाणो ॥ मायाकृतमिथ्यासर्वे नाश, अतिकठणकाळनोपाश॥२६॥ देवदैत्यनेमनुष्यजेह, क्षणक्षणमांनाशपांमेतेह॥तेने नित्यप्रलयकेवाय , तेनुंदुःखकह्युं नव्यजाय ॥२७॥ चौदलोकनीरचनाजाणो, सर्वेमळीवैराटप्रमाणो॥ वैराटनोदिवशपुरोथाय, तेमां चौदमनुथईजाय ॥२८॥ जेवडोतेनोदिवश होये, तेवडीतेनिरात्यपणसोये॥ वैराटनोदिवशहोयज्यारे,त्रिलोकीनीस्थितीरहेत्यारे॥२९ एनिरात्रिपडेजेहवारे, त्रिलोकीनाशपांमेछेतारे ॥ तेनेनिमितिकप्रलयजाणो, तेमांघणांदुःखतेप्रमाणो॥३०॥वैराटनीआयुषळीयोजोई, जिवेद्विपरार्द्धकाळसोई ॥ तेनोमृत्युकाळआ

वेड्यारे, तेपणदुःखपामेअतित्यारे॥३१॥ सोव
र्षसुधिवृष्टीनवथाय, सर्वेजीवनाशथईजाय॥
प्रळयकाळनासूर्यछेजेह, अतिआकरातपेछे
तेह॥३२॥ बाळराखक तेतकाळ, एविकाळ
ळनीकठणजाळ॥ पछेवृष्टिथायअपार, नाश
पांमेवैराटानिरधार ॥३३॥ महदादिकचोवी
शतत्वजेह, प्रधानपुरूषप्रकृतितेह॥ सर्वेमाहा
मायांमांलयथाय, तेतोप्राकृतप्रलयकेवाय ३४
माहामायापणथायेलेय, अक्ष ब्रह्मनाप्रकाश
मांतेय॥ जेमदिवशेरात्रीनदेखाय, एविरिते
मायानोळयथाय॥३५॥ तेनेआत्यंतिकप्रलय
जाणो, सर्वेनोतेनाशप्रमाणो॥ उत्पत्तिप्रलय
केवाये, तेनांरूपजाणेवैरागथाये॥३६॥ देखी
मायाकृतनाशवंत, राखेवाळाएकभगवंत॥

सेजेमायापरसदास्थिति, देखेजगतनेआतिअ
निति ॥३७॥ जाणोमायाकृतदुःखरूप, राखे
उरमांहरिंस्वरूप॥ पापरूपजगतनेजाणे,तेनां
सुखदुःखसर्वेप्रमाणे ॥३८॥ सर्वोपरिसुखछे
जेह, हरिक्रष्णनाचरणमांतेह॥ अखंडअवि
नाशिसुखअपार, नाशपांमेनहिकोयवार ३९
हरिक्रष्नचरणेसुखदेखे, माईकसुखअग्निजे
वुंलेखे॥ एवोवैरागप्रगटेजेवारे, पंचविषनांमु
ळकापेतारे ॥४०॥ वैराग्यप्रगटेतेजेने, जगत
सुखझेरलागेतेने॥एव वैराग्यवानयोगी, सदा
ब्रह्मरसनाभोगि ॥४१॥ जेणेकर्योसुधारस
नोआहार, तेनराखेविष्टापरप्यार॥ जोयुंपिंड
ब्रह्मांडतपासि,सर्वेदीठीमायानिफांसि॥४२॥
मनुष्यदेवब्रह्मादिकजेह,त्रणतापमांबळेछेतेह।

एकशांतिहरिचरणमांथाय, बिजासर्वेनेकाळ
खाय ॥४३॥ हरिविनानहिक्रियांसुख, सउ
नेजन्ममरणनांदुःख ॥ र्दयआतुरताअतिभा
रि, हरिप्रगटमळेमोरारि ॥४४॥ हरिमल्या
विनापळजाय, तेतोकोटिकल्पसमथाय॥निर
खुंनयणेहरिएकतार, कैंयेमळेतेप्राणआधार
॥४५॥पूर्वछायो॥ कैंयेमळेप्राणपति, तेनोविर
हेकक्षोनव्यजाय॥ हरिहरिकरतोफरे, क्यारे
प्रगटमळेसुखदाय ॥४६॥ एवोवैरागवाननां,
उरमांहरिकरिरहेवास॥ क्षणुनमळेवेगळा, ह
रिराखेपोतानीपास ॥४७॥ अनेकजन्मनासं
स्कारे, एवोप्रगटेव्रेहेवैराग ॥ हरिविनाबिजे
क्यांई, रेहेवानादियेराग ॥४८॥ धर्मानंदक
हेवैराग्यनुं, रूपकह्युंजथार्थअेह ॥ हवेकंहुंभ

क्तिएकांतिक, तमेसांभळजोवलीतेह ॥४९॥
॥इतिश्रीहरिकृष्णलिलाचिंतामणीमध्येभागवतधर्ममांवैराग्यनुनिरूपणकर्युंएनामे दशमुरत्न संपूर्णः ॥

॥ दुहा ॥ मिनस्नेहीनीरनो, चंदस्नेहीचकोर॥ तेमसाधुस्नेहीहरिकृष्णना, रटनाआठोपोर॥ १ ॥ नेणवेणरसनासदा, गायेहरिनुंगांन॥ प्रगटस्वरूपहरिकृष्णमां, थईरह्यागुलतान॥ २ ॥ चोपाई॥ हवेकहुंभक्तिनुंरूप, नवधाभक्तीसदासुखरूप॥ तेथिहरिमळेतत्काळ, आपेसुखअतिशेअपार ॥१॥ धर्मज्ञानवैराग्यवंतहोय, हरिनिभक्तिनोअधिकारिसोय॥भक्तसकामिजेनकेवाये, तेतोब्यारेत्यारेभ्रष्टथाये ॥२॥ माटेब्रह्मरूपथईभक्तीकरो, आविद्याउर

थिपरहरो॥ सर्वेसाधननुंफळजेह, माहात्मस
हितभक्तिकर्वितेह॥३॥ भक्तनिष्कामिहरिने
प्यारा, तेथिनाथनरहेन्यारा॥ वाळोभक्तीनेव
सथाय, बिजोकोयेनथिउपाय॥४॥ अनंतज
न्मनांसुकृतजेने, भक्तिप्राप्तथायछेतेने ॥ बिजा
नेतोभक्तीदुर्लभआति, भक्तीकरवामांनचाले
मती॥५॥ मोटामोटाभक्तकेवायजेह, ब्रह्मरु
पथयांछेतेह॥ तेजभक्तिनाअधिकारिकावे,एम
शास्त्रपुराणतेनेगावे॥६॥ श्रवणभक्तीसदासु
खकारी, जेथीप्रगटमळेमोरारी॥ जेनेश्रवण
भक्तीउदेथाय,तेनोमहीमाकह्योनव्यजाय॥७॥
सर्वेसाधननुंफळएह, श्रवणभक्तिमांथायस्नेह॥
प्रथुराजाजेमोटाकेवाय, चोविशअवतारमांते
गणाय॥८॥ श्रवणभक्तिवाळिअपार, कथा

साभळवामांअतिप्यार॥दशहजारमाग्यातेका
न, एवासांभळवामांश्रधावान॥९॥ मारगमोक्ष
नोकहुतेजांणो, श्रवणभक्तीतेमुखप्रमाणे॥ जे
जेरूडारूडागुणकावे, श्रवणभक्तीथकीसर्वेआ
वे॥१०॥ श्रवणभक्तीसर्वेसुखआपे, काळमा
यानुंबंधनकापे॥ करेब्रह्मरूपतत्काळ, एवोश्र
वणभक्तीमांछेमाल॥११॥ प्रगटहरिनामुखनी
वांणी, तेनुंश्रवणकर्वुंहेतआणी॥एकाग्रहमनेक
रीनेधारो, मनकरिनेउरमांविचारो ॥१२॥
करेमोहममतानोनाश, थायअक्षरधाममांवा
स॥ हरिनीवातुमांराखेजेप्रीत, थायतत्काळ
त्रिगुणातित॥१३॥ हरिनांचरित्रलीलाजेह,
तेमांअतिशेराखवास्नेह॥ धर्मज्ञानवैराग्यजेमां
होय,एविकथासांभळवीसोय॥१४॥हरिनांच

रित्रजेमांनव्रआवे,एविकथापापरूपकाते॥तेनेसां
भळवीनहिकांन, एजज्ञानिअतिविद्वान॥२५॥
श्रवणभक्तीसर्वेनोसार,करेंब्रह्मरूपमायापार॥
माटेश्रवणभक्तिसर्वोपरि, जेथिप्रगटओळखा
यहरि॥२६॥ किरतनभक्तीकरोप्रेमआणी,ह
रिनाजसबोलवीवाणी॥कथाकीरतनजेजेकेवा
य, सर्वेकीरतनभक्तीगणाय॥२७॥ किरतन
भक्तिअतिसुखकारि, करोहरिमुर्त्तिउरमां
धारि॥ किर्तनभक्तीमांचीत्तजोडाय, मनइंद्री
युसर्वेवशथाय॥२८॥ अनंतजन्मनांपापनासे,
अंतरमांइतेज्ञानप्रकाशे॥थायहरिचरणुमांप्री
ती, जायसेजेजगतनेजीती॥२९॥स्मुणभक्ति
अतिसुखकारि, हरिकृश्ननेअतिशेप्यारि॥
करेदोशमात्रनेतेदुर, थायअंतरनासत्तुतेचुर

॥२०॥ अंतरथिअविद्यासर्वेजाय,उरमांहरि
नोनिवासथाय॥ करोस्मरणस्नेहसहित, था
वोतत्काळमायारहित॥२१॥ खातांपीतांउठ
तांबेसतांजेह, स्मरणकरोथायहरिमांस्नेह॥ना
तांधोतांजेक्रीयाहोय, तेमांस्मरणकरवुंसोय
॥२२॥ स्मरणभक्तीअतिसुखआपे, काळमा
यानुंबंधनकापे॥ अरचनभक्तीकरेअघनासे,
हरिराखेपोतानिपासे॥२३॥ चंदनपुष्पवस्त्रभु
षणजेह, चडाववांप्रभुनीगेतेह॥धुपदिपआरत्यां
दिकजेह, अरचनभक्तीकेवायछेतेह॥२४॥
अरचनभक्तीकरेनीष्काम, तेतोसेजेपांमेअ
क्षरधाम॥ वंदनभक्तीकरोभावआणी, कर
विस्तुतिजोडिनेपाणि॥२५॥ प्रगटहरिकृष्ण
होयज्यारे, वंदनभक्तिकरेजेतारे॥ तेनाभा

ग्यनोपारनआवे,एमसर्वेशास्त्रतेनेगावे॥२६॥
दंडवतप्रणामकरवांजेह, राखीहरिनाचरण
मांस्नेह॥ गदगदकंठथईजोडीहाथ, केवुंक्र
पासिंधुक्रपानाथ ॥२७॥ वंदनभक्तिहरिनेते
प्यारी, थायमतिअतिशेतेसारी॥ पादशेवन
भक्तिसुखकरणी, शोकसंतापादिकदुःखहर
णी॥२८॥ फळफुलतुलसीपत्रजेह, चरणपु
जवारारवीस्नेह ॥ धोईचरणचरणामृतलेवुं,
मुखेहरिहरिक्रष्नकेवुं ॥२९॥ चांपवाचरण
राखीघणोस्नेह, थायेदोषसर्वेनोतेखेह॥ दास
भक्तिदुर्लभछेअति, हरीक्रष्नमांजोडावेमती
॥३०॥ करेजीवनेब्रह्मस्वरुप, आपेसुखअ
पारअनुप॥ कहुंदासत्वभक्तिनीरीत, राखेन
हिशरीरमांप्रीत ॥३१॥ हरीनेशेवामांराखे

तान, रहेनहीतेदेहनुभांन॥ बहुसुंदीरमंदिरजे
ह; हरिकृष्णसारूकरेतेह ॥३२॥ अनजळ
शेवामांजेजोये, लावेहरीसारूदाससोये॥हरि
हरिप्रसनतानीउरमांआश, एमवरतेसदाये
दास॥३३॥ शेवाकरेसदाभावआणी, वाला
हरीराखेसुखखाणी॥सखाभक्तिसदासुखआ
पे, काळमायानुंबंधनकापे॥३४॥ हरिकृष्ण
मांकरवीप्रीती, एजसखापणानीरीती ॥ रहे
अखंडहरीनीपास, राखेचरणमांनित्यनिवास
॥३५॥ रमवुंजमवुंहरिनेसंग, हरिविनानहि
बिजोरंग॥ हरीनीप्रसादीमांराखेप्यार, नहि
विजाविषयनोआर ॥३६॥ सुखपामेहरिनी
साथ, राखेजीवनाजीवननाथ॥ आत्मानिवेदी
भक्तकहुजाणो, हरिचरणमां चितनेआणो

॥३७॥ तनमनधन्यआदिकजेह, हरिनेअर
पणकरवुंतेह॥ मनराखवुंहरिनीपास, आत्म
निवेदीवरतेएमदास ॥३८॥ अनजळफळादी
कजेह, हरिनेजमाडवावळीतेह॥ हरिनीप्रसा
दिविनानव्यखाये, तेहआत्मनिवेदीकेवाये
॥३९॥ कह्यांनवधाभक्तिनांरूप, थायतत्काळ
ब्रह्मस्वरूप॥ जेजेभक्तिकरेनिष्काम, तेनेहरि
आपेअक्षरधाम ॥४०॥ अक्षरधामपाम्यानी
एरित, करवीनवधाभक्तिराखीप्रीत ॥ अनंत
जन्मनांमुक्तहोय, नवधाभक्तिप्रेमेकरेसोय
॥४१॥ एवोलाभनथीबिजोकोय, प्रगटप्रभुनी
भक्तिहोय॥ अतिपापीदुष्टहोयजेह, भक्तिकरे
प्रेमेसहिततेह ॥४२॥ तेनांपापतत्कालजाय,
अक्षरधामनोअधिकारीथाय ॥ धर्मज्ञानवैरा

गबहुभारी, भक्तिसर्वेनेअतिसुखकारी॥४३॥
वैराग्यभक्तिनाचरणजाणो, ज्ञानभक्तिनुंउदय
प्रमाणो॥ धर्मभक्तिनुमुस्तकजेह, एसर्वेनोजी
वभक्तितेह॥४४॥ धर्मज्ञानवैरागशरीरजाणो,
तेमांजीवभक्तिनेप्रमाणो ॥ कहुएकांतिकधर्म
सोय, एनीउपमाआवेनहिकोय ॥४५॥ एने
पराभक्तिकेवाय, जीवब्रह्मरूपतत्कालथाय ॥
प्रगटहरिनीआज्ञाजेह, भागवतधर्मकेवायतेह
॥४६॥ हरिनीआज्ञाजेनेजेमहोय, तेमकरवुं
भागवतधर्मसोय ॥ हरिनीआज्ञाएजछेधर्म,
हरिनीआज्ञाएबळेतेकर्म॥४७॥ प्रगटहरिनुंव
चनजेह, पराभक्तिजाणीलीयोतेह॥ हरिनांव
चनसर्वेसुखकारी, टळेजन्ममरणभयभारी
॥४८॥ हरिनिआज्ञामांजेजेरहे, तेनेएकांतिक

भक्तिकहे॥ द्रुपतिनेपतिपांचजेह, पणसतिके वाणीतेह ॥४९॥ अर्जुनेमार्याअनंतजीवजोय, सगासबंधिनेगुरुसोय ॥ तोयशास्त्रअर्जुनने गाय, हरिआज्ञायेभक्तिकेवाये ॥५०॥ गंधा रियेपाटाबांध्यासात, पतिव्रताधर्मनीवात॥ तो येगंधारीपापणीकेवाणि, शास्त्रमांअपकिरती गवाणी॥५१॥ सवाभारतेसुवर्णजेह, ब्राह्मण नेकरणआपेतेह॥ एवापुन्यवानकेवाय, चंडा लचोकडीमांगणाय ॥ ५२ ॥ रावणजरासंध आदिकजेह, मोटाज्ञानीपुन्यवानतेह ॥ कं धुं हरिसंगवैरज्यारे, व्यासजीयेदैतलख्यात्यारे ॥५३॥ माटेप्रगटहरिकहेजेम, भक्तिकरावि तेहसमेतेम॥ पुर्वेहरिनाजेजेअवतार, तेनोनो खोनोखोछेवेवार ॥५४॥नरसिंहमच्छकच्छा

दिकजाणो, तेनिक्कीपानोखितेप्रमाणो॥ राम
चंद्रऋपभकन्नजेह, तेनाचारित्रनोखांनोखांते
ह ॥५५॥ फरशुरामेक्षत्रीनेमारी, तेणेउद्धा
डिमोक्षनीवारी॥ कोईनाकुंडमांजेहनायतारे
कल्याणतेनुंतेथाय ॥५६॥ रांमचंद्रेवानरां
मेलांकीधां, रावणमारवानेसंगेलीधामारयो
रावणनेअधर्मकाप्यो॥ वालेवानरांनेमोक्षआ
प्यो॥५७॥ श्रीकृष्णनीलीलाजेह,पोतेबालकडां
चारतातेह॥ करिगोपगोवालानीटोली, खा
येदुधदहींमाखणचोरि ॥५८॥ रासरम्यागा
पिसंगेहरि, मोक्षआपवाएलिलाकरी॥ मा
रिकंसअसुरनोकरयोनास, वालेकीधोद्धार
कामांतास॥५९॥ पाणिगृहणकरयुंस्त्रीयुंअपा
र, करवामोक्षप्राणआधार॥ हरियेअर्जुनने

आज्ञाआपी, नाखोभाईगुरूनेकापि॥६०॥उद्धवनेआप्युंनिजज्ञान, एममोक्षकीधोभगवांन॥एमअवतारानिरित्यकहींकरयांमोक्षतेजीवुंनासहीं॥६१॥पूर्वछायो॥ सर्वेअवतारनीजुदीजुदीरीत, जाणेविवेकीसंत॥ जेतेभावेमोक्षदेवा, लिळाकरेभगवंत ॥६२॥ करतुमकरतुअन्यथाकरतु, वळिघायेतेमकरे ॥ संतजननेसुखआपे, असुरनोभारहरे ॥६३॥ मोटामोटाईश्वरसहु, वर्त्तेएनीआज्ञामांये॥प्रभुनेनहीकोइनीआ-ज्ञा ॥ एतोसर्वोपरिकहिराये ॥६४॥ जेजेसमेजेमआज्ञाहोय, तेमवर्त्तेतेभक्तकेवाये ॥ धर्मानंदकहेदुःखटळे, ब्रह्मस्वरूपेथाय ॥६५॥ इतीश्री हरिकृष्णमहाराजनीलीलाचींतामणिमध्येभागवतधर्ममांभक्तिनुंनिरूपणकर्युं एनामेआगे

यारमुंरत्नसंपुर्ण ॥२१॥

॥दोहा॥ पुरणब्रह्मपुरूषोत्तम, सर्वकारणसुखधाम, धर्मएकांतिकथापवापधायांसुंदरश्याम ॥१॥ धर्मज्ञानवैरागसहित, भक्तिएकांतिकजोय ॥ आपेवालोनिजदासने, ततकाळब्रह्मस्वरूपहोय ॥२॥ ॥चोपाई॥ आसमेआव्या प्राणआधार, करवाजीवनेमायानेपार ॥ आपिपोतानास्वरूपनुंज्ञान, करवाब्रह्मरूपएनुंतांन ॥१॥ करावितुधउपासनाजेह, पुरूषोत्तमनेपामवातेह॥ जीवनेपुरूषोत्तममळेज्यारे, सर्वोपरिसुखथायत्यारे ॥२॥ माटेप्रगटप्रमाणभजवाहरि, सुधउपासनाद्रढकरी ॥ जीवनुंअपुरणपणुंकेवाय, विषेभोगवीशांतिनथाय ॥३॥ अनंतब्रह्मांडनाविषयजेह, भोगवीशांतिपामेनहितेे

ह ॥ एवुंजीवनेअपुरणपणुजेह, विषयभोगव्या
वांधिस्नेह ॥४॥ रागेकरीकरिविषयभोगव्या
सोय, तेहपापेअपुरणपणुहोय॥ जीवेविषयभो
गव्याअति, तोयेतृप्तिपांम्योनाहिरति ॥५॥ ते
नुकारणकहूंतेनेजांणो, विषयनाशवंततेहप्रमां
णो ॥ पुरुषप्रकृतिमांथीथयुंजेह, सर्वेनोद्रष्टा
जीवतेह ॥६॥ माटेविषयनोद्रष्टाथई, जीवप्र
माणकरेतेनुसई ॥ जेजेविषयभोगवेज्यारे, शां
तिपामेनहीकोईवारे ॥७॥ जीवविषयनोद्रष्टा
केवाय, विषयभोगविसुखीनथाय ॥ वळीअ
धिकाविषयजेहोय, तेनीइच्छाराखेजीवसोय
॥८॥ इच्छारूपीवळग्युंमोटुंपाप, तेमांजीवपांमेते
संताप ॥ तेनुंदृष्टांतकहुंहवेएह, कोईठकाणेला
यबळेजेह ॥९॥ तेथिछेटेपतंगीयाहोय, तेने

तापप्रकाशथोडोसोय ॥ पतंगीओअग्निसा
मोजाय, तेमतेमदुखीघणोथाय ॥१०॥ प्रका
शनुसुखलेवाजेह, दोटकरेपतंगीयोतेह ॥ जे
मजेमअग्निसामोजाय, तेमतेमतापअतिथा
य ॥११॥ अग्निमांपडीनेप्राणखोय, दुःख
पामेपतंगीयोसोय ॥ द्रष्टांतनुंसिद्धांतएह, आ
गनेठेकाणेविषयतेह ॥१२॥ पुरुषप्रकृतिथकि
थयोसोय, तेमांलेशसुखकोदिनहोय ॥ जेम
पतंगीयोअग्निमांमोही, तेमांदुःखपामेअतिसो
ही ॥१३॥ जेममोटाविषयमळताजाय, तेम
तेमदुःखीघणोथाय ॥ सर्वेविश्वनाविषयभोगवे
सोय, ज्ञानविनाशांतीनव्यहोय ॥१४॥ बीजुं
द्रष्टांतकहुंतेसोई, निद्रामांसुतोपुरुषकोई ॥
तेमुख्योतरथयोपुरुषहोय, सुखतरशानासंक

ल्पसोय ॥१५॥ तेपुरूपनेस्वपनुथाय, अन्न
जळआदिकदेखाय ॥ तेनुंकारणकहुंतेजांणो,
कर्मफळदाताहरिप्रमाणो ॥१६॥ तेनासंकल्प
प्रमाणेतेजेह, आपेसंकल्पनुंफळतेह॥तोयभुख
तरशानव्यजाय, संकल्पाथिपेटनवभराय।१७।
ईश्वरेआप्युंकर्मफळजांणो, भुख्योरह्योतेनुंकार
णप्रमाणो॥एनुंकारणकहुंतेएह, मुखतरशानोध
र्मस्थुलदेह॥१८॥ ईश्वरेआप्यास्वप्नाभोगजे
ह, स्थुळनीभुखनटाळेतेह॥ एनेसुखथायहवे
क्यारे, जागृतअवस्थानेपांमेत्यारे॥१९॥स्वप्न
मांभोगदीठाहोयजेह, घणाभोगनांस्थानेकतेह॥
स्वप्नमांजेजगतदेखाय, राजारंकसर्वेसत्यमना
ये॥२०॥ तेनोसंशेरेतोनथिकांई, एवोनिश्चेथा
यमनमांई॥जाग्रतमांजेनिश्चेकर्योहोय, स्मृति

रेतिनाथिस्वप्नमांसोये॥२१॥ एवुंमायानुंविपरि
तज्ञान, रहेनाहिजाग्रतनुंभांन॥ खोटाविषयमां
छेप्रीतिजेह,विप्रितज्ञानजाणिलीयोतेह॥२२॥
स्वप्नमांईगमेतेटलुंखाये, स्थुलदेहनीभुखन
वजाये॥ जेमजेमअधिकविषयमळे, तेमतेम
वधुतापमांवळे॥२३॥विषयथकीपाछोवळेज्या
र,जीवशांतिनेपामेछेत्यारे॥ पंचविषयमांप्रीती
छेजेने, निंद्रारुपीस्वप्नजाणोतेने॥२४॥ जिवने
सुखीथावानोउपायएह, जाग्रतअवस्थानेपांम
वुंतेह॥ जाग्याविनासुखीनथाय,एमसर्वेशा
स्त्रसंतगाय॥२५॥ स्वप्नअस्वथानाविषयजेह,
जाग्यापछीमिथ्याथायतेह॥ जाग्रतअवस्थाने
पांमेज्यारे,स्थूलनाविषयभोगवेत्यारे॥२६॥स्व
प्नअवस्थाएविछेजेह, जाग्रतलेशनसांभरेतेह॥

जाग्रतअवस्थानेपामेड्यारे, स्थूलनाविषयभोग
वेत्यारे॥२७॥ जेवुंस्वप्नमांजाग्रतमीथ्याथाय, ते
वुंजाग्रतमांस्वप्ननव्यजाय॥ जाग्रतअवस्थामां
वधुज्ञानहोय, लेशस्वप्नमांज्ञाननरेसोय॥२८॥
जाग्रतमांस्वप्ननदेखाय, देख्युंहोयेतेवुंकेवाय॥
एनुंद्रष्टांतछेवळीएह, जाग्रतनेठेकाणेस्वप्नतेह
॥२९॥ जाग्रतअवस्थातुरियापरहोय, माया
परनिर्गुणस्थीतीसोय॥ जेमजाग्रतनाविषयभो
गवेड्यारे, मुखतरशनीशांतीथायत्यारे ॥३०॥
स्वप्नमांभुजेतेटलांपकवानखाय, तोयभुखलेश
नव्यजाय ॥ तेनुंकारणकहुंतेजाणो, विषयपं
चभुतनाप्रमाणो ॥३१॥ जागृतस्वरूपमायापर
जेह, तेनाउपयोगमांनावेविषयतेह ॥ जेमपा
डानेपिडाथाय, पखालडांभेरोगनजाय ।३२।

तेममोहनिंद्रानेविषयजोय, जाग्रतरूपीस्वप्न
भासुंसोय ॥ स्वप्नमांदीठासेहेरबजार, माण
सपशुपक्षितेअपार ॥२३॥ राजादेवादिकना
विषयजेह, तेमांसुखदुःखदीठुंतेह ॥ मारुंता
रुंआदिकदुखअति, जाग्यापछिदुखनरहेर
ति ॥२४॥ तेमगुणातितअवस्थाजेह, तेनिआ
गळजाग्रतमिथ्यातेह॥ जागृतअवस्थानाविषय
भोगजाणो, मनुष्यदेवब्रह्मानाप्रमाणो ॥२५॥
जाग्रतनुदुःखस्वप्नाथिनजाय, तेमपुरुषनावि
षयनाशथाय ॥ तेमपुर्वेकह्याविषयजेह,मनुष्य
पुरुषादिकनांतेह ॥२६॥ एनांऐश्वर्यविषयभो
गकेवाय, माइकद्रष्टीएसत्यदेखाय ॥ पणगु
णातितस्वरूपजेह ॥ तेनेशांतिनकरेविषयतेह
॥२७॥ कोटिब्रह्मांडनांविषयसुखहोय, आ

त्माने सुखनआपेकोय। ॥ उलटाअशांतीदुः
खउपजावे, एवाविषयपापरूपकाते ॥३९॥
सुधस्वरूपपोतानुदेखाय, तारेस्वप्नसुखमीथ्या
थाय ॥ तेमपुरूषप्रकातिनाविषयजेह, ब्रह्मस्थि
तीमांमिथ्यादेखवेतेह ॥४०॥ ब्रह्मरूपपोतेजारे
थाये, पांमेसुखकयुंनव्यजाये ॥ पुरूषप्रकाति
नाविषयकेवाये, सर्वेनोपोतेद्रष्टाथाय ॥४१॥
सर्वोपरिब्रह्मसुखजेह, तेनेपामेशांतीथायतेह॥
जाग्रतअवस्थानेपांमेज्यारे, स्वप्ननाविषयमिथ्या
थायत्यारे ॥४२॥ तेमांसुखनीईछानव्यरहे,
स्वप्नामिथ्यामनेसमाजिल्हे ॥ एवुंजांणिनेतेजीव
जेह, पामवानिईछानकरेतेह ॥४३॥ ज्ञानरू
पीअवस्थाकेवाय, पांमेज्ञानब्रह्मरूपथाय ॥ ए
वाब्रह्मरूपमुक्तहोय, पुरूषोत्तमनेउपासेसोय

॥४४॥ अतिमहाभक्तिमांप्रीती, हरिविनाबि
जेनहीनीती ॥ जाग्रतअवस्थानाविषयजेह ॥
तेमांबांध्योतेअतिस्नेह॥४५॥ज्यारेसाचुमल्यु
पोतानुसुख,त्यारेटल्यांसर्वेविषयनांदुःख।। वि
षयमांसुखनहीसार, मोटामोटापांमेनहीपार
॥४६॥ ज्यारेआत्मानोअनुभवथाय, त्यारेवि
षयनांसुखसर्वेजाय॥ जेमसुर्यउदयथायज्यारे,
रात्रिनाशपामेतेहवारे ॥४७॥ ब्रह्मस्वरूपनुसु
खछेजेह, पंचविषयमांनाथिलेशतेह ॥ ब्रह्मसु
खसर्वोपरिसोय, अतिअपारपारनकोय।४८।
सर्वआधारअक्षरजेह, तेनेमानेनिजरूपतेह ॥
परब्रह्मपुरूषोत्तमनुरूप,देखेआत्मामांअखंडस्व
रूप॥४९॥जेमजागृतअवस्थामांअति,पंचविष
यमांघणीमती ॥ तेमब्रह्मनासुखनेपांम्यासोय,

अतिआनंदमगनहोय ॥५०॥ ब्रह्मनुसुखअ
तिशेअपार, ब्रह्मसर्वेसुखनोआधार ॥ पांमे
ब्रह्मनासुखनेज्यारे, आनंदकह्योनवजायत्या-
रे॥५१॥ पुरूषोत्तमनोमहिमाजाणेजेह, अना
दिअक्षरथकीतेह॥ राखेपुरूषोत्तममांहींप्रीति,
एवीसदायमायापरास्थिति ॥५२॥ अक्षरब्रह्म
सुद्रथायज्यारे, परब्रह्मनेउपासेत्यारे ॥ सवा
सनिकभक्तहोय,इंद्रजेवाप्रभुनेजांणेसोय।५३।
त्यारेपोतेइंद्रजेवोथाये, एवोउपासनानोभेदके
वाय॥ ब्रह्माजेवाप्रभुजाणेजेह, थायब्रह्माजेवो
भक्ततेह ॥५४॥ देहरूपेभक्तिकरतोजाय, देह
मांममताअतिशेथाय ॥ देहरूपीभक्तहोयजेह,
प्रकृतीपुरूषसुधिपुगेतेह ॥५५॥ द्राष्टिमायाथी
परनथाय, महिमाप्रभुनोनव्यसमजाय ॥ भक्त

भगवननोजेहोय, वरतेदेहरूपवळीसोय॥५६॥
पूर्वेछायो ॥ देहरूपेभक्तिकरे, तेथायनहिनि
ष्काम ॥ प्रभुतेनेओळखायनही, दुःखपांमेते
आठोजाम ॥५७॥ जेमजेममोटपपांमे, तेम
वधेत्रश्नानिजाळ, शांतिअंतरमांलेशनही ॥
वधेअशांतिविशाळ ॥५८॥ माटेनिष्कामभा
वेभक्तिकरवी, तजविविषयनीआश ॥ तनम
नधनअर्पणकरीने, थावुंप्रभुनादाश ॥५९॥
निष्कामभक्तनेसुखअपार, आपेछेभगवांन ॥
धर्मानंदकेतेनाउरमां, प्रभुरहेछेमुर्त्तिमान ॥
॥६०॥ इतीश्रीहरिक्रश्नलीलाचिंतामणीमध्ये
भागवतधर्ममांभक्तीनिरूपणकारिएनामेबारमुर
ढसंपूर्ण ॥१२॥

दोहा ॥ प्रगटप्रभुनाचरणविना ॥ सुख

नहीलवलेश ॥ देवब्रह्मादिकसर्वने ॥ अंतर
मांइकलेश ॥१॥ मिथ्यासुखनेपरहारि ॥ भज
वासुंदिरशांम ॥ अखंडअविनासिसुखमळे॥
थइयेपुरणकाम ॥२॥ ॥चौपाई ॥ विषयनी
वासनानव्यजाय ॥ तनेप्रभुनोमाहिमानजणाय।
परमेश्वरानिमायाथकीजेह ॥ थयुविपरितज्ञान
तेह ॥१॥ मनुष्यदेवपुरुषादिकजोय ॥ तेमां
नोखानोखाभेदसोय ॥ जीवइश्वरनीरुचिने
जाणो ॥ अधिकनुन्यघणीपरमाणो ॥२॥ जेने
जेविषयमांरुचीहोय॥ तेमांनोडाणांसर्वेसोय॥
चारप्रकारनीमुक्तीजेह ॥ तेमांअनंतभेदनो
खातेह ॥३॥ तेतोउपासनानाभेदजांणो ॥ अ
नंतप्रकारनातेप्रमाणो ॥ विषयवासनिकभक्त
होय ॥ भक्तीकरेप्रभुनीसोय ॥४॥ जेवाभगवा

ननेभक्तजाणे ॥ त्यांपुगाडेदेहमुक्याटाणे ॥ ते मांराजाजेवाजाणोजेह ॥ पामेराजानीपद्वीनेते ह ॥५॥ इंद्रब्रह्माजेवाजाणोजोय ॥ तेतेधाम नेपांमेसोय ॥ महिमाजाणेअतिसेअपार ॥ प्र क्रातिपुरूषसुधिनिरधार ॥६॥ देहरूपीमेटोभ क्तथाय ॥ तेतोपुरूषनाधामसुधिजाय ॥ तेमां अतंतअरूचीजेह ॥ अक्षरब्रह्मकेवायतेह॥७॥ तेनेपोतानुंरूपप्रमाणो ॥ तेथिपरपुरूषोत्तमजा णो॥पुरूषोत्तमनेउपासेजेह।थायअक्षरब्रह्मरूप तेह ॥८॥ देहरूपेसुधउपासनाथाय ॥ प्रक्राति पुरूषनाधाममांजाय ॥ मध्यमवैराटनेपामेजेह ॥ कनिष्टइंद्रथायवळीतेह ॥९॥ निश्चेत्रणप्रकार नोजाणो ॥ सविकल्पनाभेदप्रमाणो ॥ आ- त्मारूपेउपासनाजेह ॥ सर्वोपरिप्राप्तिथायतेह॥

॥१०॥ सर्वोपरिपुरूषोत्तमनेजाणो ॥ अतिशें
विलक्षणप्रमाणो ॥ गुणऐश्वर्यसामृथिअपार॥
बळअधिकअनंतप्रकार ॥११॥ गुणनि
उपमानऽयथाय ॥ पुरूषोत्तमसर्वोपरिराय ॥
अनादिअक्षरछेजेह ॥ तेनेनिजरूपमानवुंतेह
॥१२॥ सर्वकारणअक्षरअनुप ॥ सुधस्वरूप
सदायेसुखरूप ॥ परमात्मापुरूषोत्तमजेह ॥
आत्मामांधारेस्वरूपतेह ॥१३॥ निर्गुणसुधउ
पासनाहोय ॥ पमाडेपुरूषोत्तमनेसोय ॥ प्रिति
पुरूषोत्तमनेविषेथाय ॥ सदासुखीस्वतंत्रकेहे
वाय ॥१४॥ महाअद्भुतआनंदजेह ॥ तेमांस
दायेमगनरहेतेह ॥ एवोअनादिजीवनोआसय
होय मोटुंथवानीइछासोय ॥१५॥ सौनेअधि
कसुखीथावुंजेह ॥ एवोअंतरनोनिश्चयतेह ॥

थोतानिइच्छापुरीकरवासारू ॥ अनंतउपायक
रयाहजारू॥१६॥ अनंतफेराजन्मीमारिजाय॥
तोयेपणइच्छापुरिनव्यथाय ॥ ज्यांसुधिजीवनो
आसेयनजाय ॥ त्यांसुधितृश्नापुरिनथाय ॥
॥१७॥ इच्छापुरिथवानोउपायएह ॥ कहुंसां
भळजोतमेतेह ॥ सर्वोपरिपुरूषोत्तमजेह ॥ भ
जवाअक्षररूपथइतेह॥१८॥ तारेजीवनीइच्छा
पुरिथाय तोयेपुरणकामकेहेवाय ॥ एवुंजोतां
जणायछेएम॥ जिवअक्षरहोयनहीकेम॥१९॥
जाणियेपुरूषोत्तमनोउपासकहोय ॥ एमानिश्चे
थायछेसोय॥ अक्षरनेअक्षरातितमह्याज्यारे॥
सुखपामोसर्वोपरित्यारे ॥२०॥ माटेबीजासुख
नोउपायजेह, तेनेमेलीहारिभजेतेह॥ सांतिपाम
वानोउपायएह, आत्मापरत्मानुंज्ञानतेह॥२१

पणअज्ञानेकारिनेजोय, शांतिपामेनाहिजिवको
य ॥ पुर्णकामनोउपायएह, पूर्वेकह्योछेउपाय
तेह॥२२॥ सुधअक्षररूपउपदेष्टाहोय, कोई
रीतनुंलांछननहोय ॥ प्रकृतिपुरुषथकीपरथा
य,सुधउपासकतेकेवाय॥२३॥ पिंडब्रह्मांडने
जाणेजोय, बेनेएकताजाणेवलीसोय ॥ देह
बन्योमनुष्यनोजेम, मुळपुरुषनोदेहबन्योतेम
॥२४॥मनुष्यदेहनाअल्पभुतजेह, मुळपुरुषना
महतभुततेह॥पिंडब्रह्मांडनेएकजांणो, आत्मा
नोखोशुधप्रमाणो॥२५॥ देहमांहाडकांनोभाग
जोय, तेनेप्रथ्वीमांहोमवोसोय ॥ जळनिद्रष्टि
नेपांम्योज्यारे, प्रथ्वीलयथइजायत्यारे॥२६॥
देहमांरुधिरनोभागजोय, तेनेजळमांहोमवोसो
य ॥ अग्निनिद्रष्टीजारेथाय, तारेजळलयथ

इजाय॥२७॥ देहमांजठराअग्निछेजेह,तेने करवोंअग्निमांलयतेह॥ जारेवायुनिवृष्टितेथाय, तारेअग्निनव्यदेखाय॥२८॥ देहमांप्राणवायु छेजोय, तेनेवायुमांहोमवोसोय ॥ आकाशनी द्रष्टिथायतारे,वायुद्रष्टिमांनव्यआवेतारे।२९॥ देहमांआकाशनोभागजेह,होमवोमहदाकाश मांतेह ॥ जारेवैराटनीवृष्टीथाय,तारेआकाश लयथइजाय॥३०॥ देहमांअहंकारनोभागजे ह, वैराटमांलयकरवोतेह ॥ महतत्वनिद्रष्टी थायजारे, वैराटलयपांमेतेहवारे॥३१॥ देह मांमननोभागछेजोय, होमवोप्रधानपुरुषमांसो य ॥ थायप्रकृतिनिद्राष्टिजेवारे, प्रधानपुरुषन देखायतारे॥३२॥ देहमांबुद्धिनोभागछेजेह, मुळप्रकृतिमांहोमवोतेह ॥ अक्षरनीद्राष्टिथाय

जारे, मुळमायानोलयथायतारे॥२३॥ जेमदी
वसउगेरात्यजाय, तेममायाअक्षरमांलयथाय
एमज्ञानप्रलयकरेजारे, सुधउपासकथायतारे
॥२४॥ सुधस्थानकअक्षरब्रह्मछेह, तेमांरे-
हेवानीभावनाकरेतेह ॥ अक्षरनाभावनेपाम्या
होय, तेनोसंगानितकर्वोसोय॥२५॥अक्षराति
तगुणरूपअपार, ऐश्वर्यअपरामितनावेपार ॥
महिमाअक्षरथीकह्योनजाय, सर्वोपरिपुरूषो
त्तमराय॥२६॥ दिव्यस्वरूपसदायेसाकार,स
र्वोपरिसर्वेनाआधार ॥ तेणेआजधर्योअवता
र, आपेभक्तनेसुखअपार॥२७॥पूर्वछायो ॥
आपेसुखभक्तनेअतिघणुं, पुरूषोत्तमप्राणआ
धार ॥ नित्यानित्यलिलानाथनी, तेनोकोयपा
मेनहीपार॥२८॥पोतेपुरूषोत्तमआविया,सर्वो

परिपरब्रह्म ॥ अनंतजीवउद्धारवा, आजस्था
प्योएकांतिकधर्म॥३९॥ जेजनआवेआशरे,
तेथायछेब्रह्मस्वरूप॥ पंचविषयनीवासनातजी,
पामेतेसुखअनुप॥४०॥ आज्ञाप्रमाणेजेजनवर
ते, तेनेआपेछेमोक्षनुंदान, ब्रह्मरूपकरवाभ
क्तने, धर्मानंदनावालानुंतान ॥४१॥ इतिश्री
स्वामीधर्मानंदकृतभागवत्धर्ममध्येभक्तिनिरूप
णकारिएनामेतेरमुरत्नसंपूर्ण ॥ प्रकरणत्रयो
दशसमाप्तः ॥

॥ अथप्रार्थनालीख्यते: ॥

॥ श्रीहरिक्रश्नायनमोनमः ॥

हुंजेतेहरीक्रश्न॥ परमात्मापरब्रह्मपुरूषोत्तम तेनाचरणकमलनेविषेवारंवारदंडवृतकरूंछूं ॥ तेश्रीहरिक्रश्नकेवाछे ॥ तोसर्वअवतारनाअ वतारिछे॥ केतांअवतारिएवाजे॥ श्रीहरिक्रश्न माहाप्रभुजी तेनाश्रीमुखथकी आत्माप्रमा त्मानांस्वरूपनुंज्ञान॥ जेनाआत्मामांसाक्षात्का रउतयुंनेपंचाविषयनोत्यागकरिने॥ ब्रह्मस्थीती नेपाम्याएवाजेभगवाननासंततेभगवाननाअवता रकेवायछे॥ माटेतेसर्वेअवतारनाअवतारिश्री हारिक्रश्नमाहाप्रभुजीछे॥अनेश्रीहारिक्रश्नकेवाछे तोअक्षरातितछे।केतांअक्षरधामनेविषे।ब्रह्मरूप

महामुक्तरह्याछे॥तेनीरंतरसेवेछे॥चरणकमलतेजे
मनाएवाछे॥ अनेअपरामितछे॥ महिमातेजेनो
एवोछेकेतोचारवेदपणजेनेनेतिनातिकहीगायछे
पणकोईतेनामहीमानोपारपांमेएमनथी॥ अनेव
ळीश्रीहरिकृश्नमहाप्रभुजीकेवाछेतो॥ स्वतंत्र
छेकेतांकरतुमकरतुंअन्यथाकर्तुंसमर्थछे॥ ते
करतापणानेगुणेकरिनेतोसबलब्रह्मरूपपोतानुं
ऐश्वर्यद्वारायेंअनंतकोटीब्रह्मांडनीउत्पातिंकरा
वेछे॥ अनेमकरतुपणानेगुणेकरिनेपोतेश्रीहरि
कृश्नमहाप्रभुजीकांई॥ एमाईककार्यकरतान
थि॥ अनेपोतेपोतानाअक्षरधामनेविषे॥ अनंत
कोटीब्रह्मरूपमहामुक्तरह्याछे॥ तेनेअलोकीक
ब्रह्मानंदसुखआपेछे॥ अनेअन्यथाकरतुपणा
नेगुणेकरिने। पोतानेचरणेआव्याएवाजेपोता

नाआश्रीतजनोतेनेअनादिनुअज्ञाननेमायानुंबं
धनछे॥ तेपरमात्माविनातथापरमात्मानाअव
तार॥ एवाजेप्रत्यक्षपरमात्मानाएकांतिकानिर
वासनिकसंततेबिनामोटादेवब्रह्मादिथाकेतेजी
वनुंबंधनटळेनही॥ तेनेआत्यंतिकज्ञानआपि
नेतेमायानाबंधननेटाळीनेस्थुळसुक्षमकारणनेमा
हाकारणएजेच्यारशरीर॥ तेनोज्ञानेकरिनेप्रल
यकरावीने॥ ब्रह्मस्थितिनेपमाडीनेपोतानाअक्ष
रधामनेविषे॥ अखंडानिवासकरावेछे॥ माटे
श्रीहरिकृश्नमाहाप्रभुजीअन्यथाकरतुसमर्थछे॥
तथावैराटसुत्रात्मानेअव्याकृतरूपजे॥ ईश्वरानि
महतमायाने॥ पणज्ञानरूपीप्रळेकरावीनेतेमा
यानोनाशकरेछे ॥ अनेसगुणानिर्गुणकरता
अकरता साकार निराकार जड चैतन ए

वाजे॥ अनंतईश्वर्यतेनानियंताछे॥ केतांसगु
जेकाळमायापुरुषादिकजगतकरवारूप॥ ईश्व
रतथानिरगुणजेअक्षरब्रह्मरूपमुक्ततथाचैतन
शक्तीजेअपरमितजीवईश्वरनाआत्मातथाजड
शक्तिजेमहतपंचभुतात्मकअनंतकोटीपिंडब्र
ह्मांडइत्यादिकअनंतशक्तीयुंतेजेनीआज्ञामांनि
रंनरवरतेछे॥ पणतेकोईलेशमात्रआज्ञालो
पिशक्तानथि॥ एवाजेहरिकृश्नमाहाप्रभुजीसर्वे
शक्तिमाननेपोतानुंअदभुतएवुंजेदीव्यईश्वर्य ॥
तेपोतानास्वरूपनेविषेछपाविनेअनंत जीवुंनोउ
धारकरवानेअर्थेमनुष्याकातिनुंधारणकर्युछे ॥
केतांकंकणपुरएटलेचुडानेविषे औदिचसह
स्त्रएवुंजेउत्तमद्विजकुळत्यांतमेप्रगटथयाछो॥
केतां कृपा करीने दरशन आपोछो अने हे

नाथ हे हरिकृष्ण तमे दयाकरिने तमाराभ
क्तजननेइंद्रियोअंतःकरणनेअनुभवमांतमारूं
स्वरूपसाक्षात्कारकरावीने॥ब्रह्मस्थितिनेपमाडो
छो॥ माटेतमाराभक्तजनछे॥ तमारिनिरंतर
प्रार्थनाकर्याकरेछे॥ हवेतेप्रार्थनाकरवानिरित
कहुछुं॥जेहेश्रीकृष्णहरिकृष्णहेनाथहेप्रभुहेकृपा
सिंधुहेअधमओधारण॥ हेभक्तवछलहेहरिकृ
ष्णतमेदयाकरिनेअधर्मनासर्गथकीमारितमेर
क्षाकरोतेतमेश्रीहरिकृष्णकेवाछोतो॥ श्रीकेतां
अनंतकोटीब्रह्मांडनादेवब्रह्मादिकईश्वर॥ त
था अक्षरादिक सर्वधाम ॥ तेने शोभाना
आपनाराछो ॥ अने हरिकेतां सर्वदुःखना
हरनाराछो तेदुःखतशुं तो जन्म मरणना
गर्भवासने चोरासीनां अपार दुःखछे ॥ त

था अंतरना शत्रुजे कामलोभस्वादस्नेह मा
न॥ नेक्रोधए जेछोसत्रुतेजीवनेअपारदुःखआ
पेतेसर्वेदुःखनेहरोछो॥ माटेहारिएवुंतमारूना
मछेअनेकभक्तोतांपोतानेसरणेआव्याएवाजे दै
वानेमुमुक्षुजीवतेनाइंद्रियुंअतःकर्ण नेजीवतेने
आकरसणकरीनेपोतानिमुर्त्तिनेविषेजोडावीने
ब्रह्मस्थीतीनेपमाडोछो ॥ माटेहेप्रभुतमारूंनाम
हरिकृष्णवेदनेविषेतथाशास्त्रनेविषे॥ तथापुरा
णनेविषेकह्युंछे॥ माटेहेहरिकृष्णएसर्वदुःखथकी
मारीतमेरक्षाकरो॥ अनेहेप्रभुहेहरिकृष्णहेना
थहेभक्तवच्छल ॥ तमेमारिपंचविषयजेसब्दस्प
र्सरूपरसनेगंध॥तेथकीरक्षाकरोकेतांपंचविष
यनेभोगववानीजेवासनातेनोनाशकरोकेतांस्त्री
आदिकभोगववानीअंतःकरणमांथिइछाटळी

जाय॥एवीमाराउपरतमेदयाकरो, अनेहेहरि
कृष्णहेप्रभुहेनाथमोहजेमीथ्याजगतनापदार्थने
विषेसत्यताभासेछे॥ तेथकीमारीरक्षाकरो॥
केतांतमाराविनातथातमाराएकांतिकपंचविष
यनात्यागिसंततेविनाजगतनासर्वेपदार्थअतिशे
असत्यथइजाय॥ एविमारिउपरतमेकृपाकरो
नेहेनाथहेहरिकृष्णहेकृपासिंधुअधर्मनोसर्गजेम
दमछरईरशा॥असुयाडंभकपटममतादेहाअ
भिमानआशातृष्नाएआदिकअनंतदोषतेथकी
मारीतमेरक्षाकरो॥ अनेहेनाथकेतांतमेजएक
सर्वेनानाथछो॥ नेरक्षानाकरनाराछोपणतम
विनाबिजोकोईदेवब्रह्मादिक॥ सर्वेअनाथछे
केतांकाळकर्मनेवशछे॥ अनेतमेतोस्वतंत्रछो
नेसर्वेनाआधारछोनेसुखनाआपनाराछो॥नेआ

द अनादिनासर्वेजीवनिरक्षाकरोछो॥ माटेतमे अनाथनानाथछो॥ अनेहेनाथहेभक्तवछलक वुद्धिरुपणिजेमाहाराक्षणी॥केनांतमारीनेंतमा राएकांतिकसंतानेआज्ञालोपावनारि॥ नेतमा रेविषे॥ नेंतमारासंतनेविशेदोशभावलावनारि नेंस्त्रीयादिकपंचविषयने॥भोगववानेविषेआश क्तीकरावनारि॥ एविजेकवुद्धितेथकीमारिर क्षाकरो॥ अनेहोदिनबंधुहेदयासिंधुसबुद्धिरु पणीजेमहानिधिकेतांतमाराप्रत्यक्षस्वरुपनोद्र ढनिश्चेकरावनारि॥तथातमाराएकांतिकसंत॥ते नेविषेमाहात्मेसहितद्रढआत्मबुधिनिकरावना रिएवीजेसबुद्धितेमुनेदयाकरीनेआपो॥ अनेहे प्रभुहेहरिकष्णअहंकाररुपीजेमाहामोटोराक्ष सकेतांअखीलवीश्वजे॥पिंडब्रह्मांडमांनाशक

रनारो॥ एवोजेअहंकारतेथकीमारितमेरक्षा
करो॥ अनेहेप्रभुकेतांसमर्थमाहाकारणमाया
नेविषेघोरसुसुप्तीमांहुंमाहासंतापनेपांमतोहतो॥
त्यांतमेमुनेदयाकरिने॥ बुद्धिइंद्रीयुंमननेप्राण
तेसरजिआपिनेमाहामायामांथिबाहारकाढो॥
अनेबारआव्याकेडे॥पणअनादिनोमारअज्ञाने
करिनेतमारामारगनिमुनेभांननोतिमाटेज्यांत्यां
अधर्मनामार्गमांजइनेजन्ममरणनामाहाकष्टपां
मतोहतो॥ त्यांथिपणतमेमुनेदयाकरिनेमोक्षनो
मारगबताविनेतमाराचरणनोआश्रयकरावि
ने॥ तमारासंतनोसमागमआप्योछे॥अनेवळी
हेहरिक्रष्णतमेदयाकरिने॥ मुनेसुगतिदुरगति
नुतथापापपुन्यतथास्वर्गनर्कनुं॥ तथाउत्पत्तिप्र
लयनुंइत्यादिकज्ञानकराव्युं॥माटेहेहरिक्रष्ण

हेदयाळमुर्त्तितमेमारिअज्ञानतातथाअनंतदोष
तेनेनजोतांकृपाकारिनेमुनेधर्मज्ञानवैराग्यनेभक्ती
आदीकरूडारूडागुणआपो॥तथासिळसंतोष
दयासर्धाक्षमाआदिकसाधुनानाचोसठलक्ष
णतेमुनेकृपाकारिनेआपो॥अनेहेहरिकृष्णहेदी
नबंधुहेमाहाराजाधिराजतमेरजतमनेसत्वएजे
त्रीगुणात्मकतमारिमायातेथकीमारीरक्षाक
रो॥ अनेहेकृपानासागरएवाहेहरिकृष्णमाहाप्र
भुतमेस्थुलसुक्षमकारणनेमाहाकारणरूपजेउ
पाधिथकीमारिरक्षाकरो॥ अनेहेकृपानासाग
रएवाहेहरिकृष्ण॥ अनेहेचरणागतवछलहेह
रिकृष्ण॥ श्रोत्रत्वचाचक्षुरसनानेघ्राणएजेपां
चेज्ञानइंद्रियुं ॥ तेनेअधर्मनोमारगजेपंचविष
यभोगववातेनोत्यागकराविने॥ तमारिनेतमारा
निरवासनिकसंततेनीसेवामांअखंडरहुं॥ एवि

माराउपरकृपाकरो॥ तथावाकपाणीपादपायु
नेउपस्थएजेपांचकर्मइंद्रियुं ॥ तेथकिहेहरिकृ
श्नमारिरक्षाकरो॥ अनेहेनाथअंतःकरणमन
बुद्धिचीतनेअहंकार ॥एजेपांचअंतःकरणतेमु
नेअनंतजन्मथयांचोरासीमांविषयवासनायेक
रिनेअपारअपारदुःखआप्यांछे॥माटेहवेतेथकी
मारिरक्षाकरो॥अनेहेअधमओधारणहेहरिकृ
ष्णसमेदयाकरिने ॥ अखंडमाराआत्मामांनि
वासकरिनेरहो॥ अनेहेप्रभुतमाराप्रत्यक्षस्वरू
पनोउत्तमानिर्विकल्पनिश्चेयतेमुनेआपो ॥ अने
तमारास्वरूपमांकोइकाळेसंशेथायनहि॥ एवि
हेप्रभुमाराउपरदयाकरो॥अनेहेहरिकृष्णतमा
रोमहीमाजथार्थजणाय ॥ एविमारिबुद्धिकरो॥
अनेप्रभुतमाराएकांतीक पंचविषयनात्यागीसं
ततेनाचरणार्विंदमांअखंडानिवासमागुंछुं ॥ तें

तमेमुनेकृपाकरिनेआपो॥ तथासंतनेविषेअति
सेद्रढपणेप्रीतीथाय॥ नेसंतनोकोईदिवसअव
गुणआवेनही॥ एवागुणमागुंछुं॥ तेमुनेदयाक
रिनेआपोतथातेसंतनुंमाहातम्यजेमछे॥ तेमम्
नेजणायएविमारिबुद्धिनिर्मळथाय॥ एविमारा
उपरतमेकृपाकरो॥ नेतमारोनेतमारानिरवास
निकसंत ॥ तेनोकोइकाळेवीजोगथायनही॥
एविमाराउपरदयाकरो॥ अनेहेहारिकृष्णतमा
राप्रत्यक्षस्वरूपनोनिश्चेवाळाएवाजेतमाराभक्त
जनजेसर्वेबाईभाईतेमनेओळखावजो॥वेतेनेवि
षेमारो स्नेहथाजोनेतेनोअवगुणकोईदीवसआ
वे नही॥एविमारीऊपरकृपाकरोअनेहेप्रभुतमा
रानानामोटासर्वेहारिभक्ततेनेविषे मुनेदासपणा
नीमतीदेज्यो ॥ अनेहेहारिकृष्णतमारिजेनवप्र
कारनभिक्ती॥ तेमुनेअखंडकृपाकारिनेआपो॥

तथातमाराएकांतिकसंतपंचविषयनात्यागीते
नीसेवाभक्तीआपोपणतेभक्तीविना वृथाकाळ
जायनाहि॥ एविमारिउपरकृपाकरो ॥ अनेहे
हरिकृष्णहेप्रभु॥ एकांतिकएवोजेधर्मतथाएकां
तिकएविजेतमारिभक्तीतेमाराआत्मानेविषे ॥
अखंडनिवासकरीनेस्थीररहे॥ एविमाराउपर
कृपाकरो॥ अनेतेभक्तीमांकोईविघनथायनही
एविदयाकरो ॥ अनेहेहरिकृष्णतमारादरसन
मात्रेकरीने॥ अनंतजन्मनापापनासमोह ॥ ते
तत्काळनासिजाय॥ जेमसुर्यनेउगवेकरीने ॥
अपारएवुंजेरात्रीनुंअंधारुतेसर्वेनाशपामेछे॥ते
मतमारिमुर्त्तिनादरसनमात्रेकरिनेअज्ञानरूपी
जेअंधारुते॥ तेसर्वेनाशपामेछे॥ माटेप्रभुतमे
कृपाकरीने॥ माराआत्मानेविषेअखंडतमारुद
रसनआपो॥ अनेहेदयालुंतमाराएकांतिकमु

क्तसंत॥ तेणेसहितदर्शनआपो॥अनेहेदयालुत
मारीमुक्तिविनातथातमारासंत विनाबिजामाई
कसर्वेआकारमात्रजेपिंडब्रह्मांडादिकनाआ
कारतेनेविषेअत्यंतअरूचीथईजायकेतांतेनेवि
षेवैरागथाय॥ एवीमाराउपरदयाकरो॥ अने
हरिकृष्णमायानुंजेसर्वेआवरण॥ तेनेज्ञानप्रलय
रूपीब्रह्मयज्ञितेणेकरिनेबालिनेशुद्धब्रह्मरूपक
रिनेमुनेतमाराचरणारविंदमांअखंडराखजो॥
एतमारिपासेस्तुतिकरिनेमागुछुं ॥ अनेहेहरि
कृष्णहे मारानाथ हेप्रभुतमाराएकांतिकविषयना
त्यागिसंततेनिसेवामुनेआपो॥ अनेतेविनामाई
कपदार्थमात्रनेविषेसत्यतापणानिमतिथावादेशो
मां॥ केतांविषेनातोसमंधथावादेशोमां॥ तथा
विषेनारागिनेरागेकरिनेविषयनेभोगवनाराए
वाजेअज्ञानि॥ तेनोसंगक्यारेयथवादेशोमां ॥

केतांविषेनोतोसमंधथावादेसोमां॥एविमाराउ परहेप्रभुदयाकरो ॥अनेहेहरिकृष्णतमाराअव तारजेरामकृष्णादिक॥ तेनेनमाननाराएवाजे नास्तिकतेनोसंगमुनेक्यारेथावादेशोमांअनेहे प्रभुमीथ्याब्रह्मज्ञानिकेतांहुंब्रह्मछूंएममानिनेत मारोबांधेलोजेविधिनिषेधनोधर्म ॥ तेनेतोडिने केतांविधिनिषेधनोत्यागकरिनेनिसंकपणेविष यनेभोगवनारा ॥ एवाजेसुस्कवेदांतितेनोसंग क्यारेयथावादेशोमां॥ केमकेतसर्वेमोक्षनामा गमांतथातमारिभक्तितथातमाराएकांतीकसं तनासमागममांविघननाकरनाराछे॥ माटेतेनो संगमुनेकोईदीवसथावादेशोनही॥ अनेहेप्रभु तमाराचरणकमळनीसेवादयाकरीनेमुनेआपो ॥एहुंतमारिपासेमागुछुं॥तथातमाराएकांतिक दासतेनीमुनेसेवानीरंतरआपजो॥ अनेहेहरिकृ

णहेक्रपासिंधु ॥हेभक्तवत्छलआजेजेमेमाग्युंते
मुनेदयाकरिनेमुनेतमारोदासजाणिनेआपो ॥
अनेआजेजेमेमाग्युंतेविना तमारिभक्तीमांतथा
तमारासंतनीसेवामां॥ नेतमारासंतनासमागम
मांविघननाकरनाराएवाजेदोषहोय॥ तेनेदया
करीनेनाशकरजो॥एविरितेमोक्षनीइछावाळा
एवाजेभगवाननांभक्तग्रहस्थसतसंगीतथात्या
गिसाधुसंन्यासिब्रह्मचारिआदिकसर्वेवाई भा
ईनीत्यप्रत्येभगवांननीस्तुतिकारिनेदिनआधिन
पणेगदगदकंठेथइनेभगवांनपासेमागवुं॥ तथा
सर्वदोषेरहितनेपंचविषयनाद्रढत्यागिएवाजेभ
गवाननाभक्तएकांतिकसंततेनेपणनित्येनिर्मा
निथईनेहाथजोडिनेकेहवुंजमाहाराजतमेदया
करिनेएसर्वेदोषटलेएविरितेमुनेउपदेसआप
तारहेजो.

इतिश्री प्रार्थना समाप्त.

सर्वे जीवनापरमहितनेअर्थे श्रीधर्मानंदमुनि तेमणेलखीछे ॥ तेनेश्रधानेमाहात्म्येसहितभगवाननिस्तुतिकरशे ॥ तेनादोससर्वेटळीजाशे नेभगवानभगवाननासंतने॥ विषेअचळप्रीती थाशे॥ नेतेनोआत्माब्रह्मरूपथईनेभगवाननाअक्षरधामनेपांमशे.

अथ वर्त्तमानपत्रक.

॥श्रीहरिक्रश्नायनमोनमः॥

माहाराजश्रीहरिकृष्णमाहाराज पोतानात्या
गिभक्तसाधु तथाविधवाबायुतेमनाधर्मतेहने ॥
केहेताथकाबोल्या॥जेअमाराआश्रीतत्यागीविध
वाबायुतेमनेसाधुनीपेठेपांचवरतमानपाळवां ॥
तेपांचवरतमानकीयांतेनेकेहेछेजे॥१॥ एकतो
निस्कामीवर्त्तमान॥२॥ बिजुनिर्लोभीवर्त्तमान
॥३॥ त्रिजुनिस्वादीवर्त्तमान॥४॥ चोथुनिरस्ने
हीवर्त्तमान॥५॥पांचमुनिमानिवर्त्तमानतेमां॥नि
ष्कामीवर्त्तमानपाळवानीरीतिकहियेछीए॥जेअ
माराआश्रीत विधवाबायुतेनेनीष्कामव्रतद्रढ
राखवासारु॥आठप्रकारेपुरुषनोत्यागकरवो॥
तेआठप्रकारकीयातो ॥१॥ एकतोपुरुषनीवा

तसांभळवीनही ॥२॥ बिजुपुरुषनेवातकरवी नही ॥३॥ त्रीजुंकोईपुरुषनेछानीबातकेवराव वीनही ॥४॥ चोथुकोईपुरुषेछांनिवातकेवरा वीहोयतो॥ तेनेछांनेपोतानेएकलासांभलवीन ही ॥५॥ पांचमुकोईपुरुषनेनजरभरिनेजोवोन ही ॥६॥ छठुकोईपुरुषनेअडवुंनही ॥७॥ सा तमुंकोईपुरुषनेमनमांसंभारवोनही॥८॥ आठ मुंकोइपुरुषनोअंगसंगकरवोनही॥एबिरितेआ ठप्रकारेनिष्कामवर्त्तराखवुं॥ नेतेमांफेरपडेतो तेवातवीजीएकवेविधवाबाईयु अमाराभक्तहोय तेनेकेवुजेमारेवातनोवर्त्तमानमांफेरपडयोछे॥ए मकहिनेतेनेपगेलागीनेएकदीबसउपवासकरवो अनेबीजुनिळोंभीवर्त्तमानपालवानीरीतकहीए छीए॥ जेद्रव्यादिकपदार्थ पोतानेमळेएवोलेभ

राखवोनही॥ नेखाधानापदार्थनोलोभराखवो नही॥तथादेहनिरवाहथिअधिकवस्त्रादीकपदा र्थसंग्रहकरवानोलोभराखवोनही ॥तथादेहनि रवाहथिधीरेराखवानहितथादेहनासगासवंधी नेस्नेहकारिनेलोभावुनहि॥तथामानमांलोभावुनही एविरितेलोभनोत्यागकरवो ॥ नेतेमांफेरपडेतो एकएकउपवासकरवो॥ अनेत्रीजुनिस्वादीवर्त्त मानपाळवानिरित्यकहीयेछीये॥ जेअमाराआ श्रीतविधवाबायुंतेनेएकवखतखावुं ॥ तथाख टरसनोत्यागकरवो ॥ तेखटरसकीयातोदुधमां थिनेसेरडीमांथीउपनाजेदुधदहीघीगोळखां डसाकरएछोवानाआपतकाळपड्याविनापोता नीमेलेखावानही॥ तथालसणडुंगळीवघारणी एलचीलविंगसोपारि आदिकअनाकिनाकोई

वस्तुखावीनहि ॥ अनेअमाराथालनिप्रसादी
होयनेतेमांघीगोळखांडसाकरआदिकखटरसा
दिकेजुक्तहोयेतेप्रसादिएकरूपैयाभारथितेपांच
रूपैयाभारसुधीकोईभगवाननाभक्तआपे ॥ तेज
मनुं॥ तेनोबाधनथीपणतेविनाएकपैसाभारपण
घीगोळआदिकखावुंनहीखाधानीमनमांईछा
पणराखवीनहीअनेअनखावुंतेमांपणखाराखा
टादीक॥ स्वादकुस्वादनोत्यागकरिनेजेवखते
जेवुंमळेतेणेकरिनेपेटनोखाडोभरीलेवो॥ जेणे
करिनेदेहरहेनेदेहेकरीनेभगवाननेभगवानना
भक्तनीसेवाभक्तिथायएमजाणिनेस्वादेरहीतअं
नमात्रखावुं॥ नेजीभतथामननेपरवशथइनेको
ईजातनानिममांफेरपडेतोतेनेएकउपवासकर
वो॥ हवेनिरस्नेहीवर्त्तमानपाळवानीरीतकहीए

छीए॥ जेअमाराआश्रीतावि‍धवाबाइनेदेह ॥
तथादेहनासंबंधीपदारथमांस्नेहनराखवोतथा
कोईगायभेसघरमेडीगामग्रास॥ खेतरवाडी
झाडजनावरआदिकभगवाननाभक्तविना॥ पिं
डब्रह्मांडादीकमाइकआकारमात्रनेविषेक्यांई
स्नेहजेप्रीतीतेराखवीनही॥ एकभगवाननेभग
वाननाभक्तविना॥ बिजाकोईपदार्थपिंडब्रह्मां
डादिकने विषे प्रीतीनोसंकलपथइजायतो
भगवाननीप्रार्थनाकरिनेएकउपवासकरवो ॥
अनेदेहनेसुखदुःखथायतथादेहसबंधिपदार्थ
नीहांनिवृद्धिथाय॥ तथाकोईपोतानेमानअपमा
नकरेतो॥ तेनेविषेहरषसोकनेपामवुंनही॥ के
तांसुखदुःखहांण्यव्रधनेमानअपमानकरिनेहर
खसोककरवोनही॥ नेसदायअखंडभगवानमां

प्रीतिराखविनेतेणेकरीनेआनंदमांरहेवुं॥अनेह वेनिर्मानिवर्त्तमानपालवानीरित्यकहीयेछीए।जे कोइजीवप्राणीमात्रनीहिंसाकरवीनही॥तथाको इनेवसमुंलागेएवुंवचनबोलवुंनही॥ तथाजुठुं बोलवुंनही ॥ तथाकोइनाउपरामिथ्याअपवाद नांखवोनही॥ तथाभगवाननाभक्तआगलदास भावराखवोपणबरोबरीयापणुंभगवाननाभक्त आगलकरवुंनही॥ नेकोइनेगाळक्यारेपणदे वीनही॥ तथाकोईनेहाथेकरीनेतथालाकडीये करीनेतथापथरेइटालेकरीनेमारवुंनही॥ तथा बिवरावबुंनही तथाकोइनुभुंडुथायएवुंमनमांप णधारवुंनही॥ अनेकोइकपोतानेमाल्यदीये॥ अथवामारेअथवातिरस्कारकरेतोतेसर्वेनुंपोता नेसहनकरवुंपणतेनेसामीमाल्यतथामारवोतथा

तिरस्कारकरवोनही॥ नेतेनुंनरसुथाय॥ एवुं
मनमांपणधारवुंनाहि॥ तेनुंसारूथजो॥ एममन
मांधारवुं॥ तेउपरएकसाखीछे॥ नंदाकरतमत
मरो॥ मारेआपकापुत॥ आगेकुपावनकरे॥आ
पेसरजेभुत॥१॥ तेनोअर्थ॥ नंदानोकरनारोम
तमरो॥घरनोदिकरोमरजो॥ केमकेजोनिंदाक
रेछे ॥ तेपावनएटलेतेनापापधोवायछे॥ नेपोते
निंदानोकरनारो॥ पोतानापापेकरीनेभुतथाय
छे॥ केलक्षचोराशीमांजायछे॥ माटेएमजा
णिनेअमाराआश्रीतएविजेविधवाबायुं॥ तेनेको
ईनीउपरइरसामछररारवीनेकोइनुंभुडुंथायए
मकरवुंनाहि॥ अनेआवर्त्तमानपालवानुंकहुंतेमां
फेरफारपडेतोतेबिजाभगवाननाभक्तविधवाबा
युंतेनेआगळनिरमानितथानिरकपटीथइनेके

हेवुंनेतेपापनुंनिवारणकरवासारुंतेनाउपवासक्क
रावेतेप्रमाणेउपवासकरिनेमुध्यथावुं॥ नेपछेते
वुंपापथायनहि॥ तेविरितेवरतवुं॥ अनेजोविध
वाबाईअमाराआश्रीतचालीवरसनीमाहिलि
कोरेजवानअवस्थावाळीहोयतेनेएकमासमांए
कादसीसहितचारउपवासकरवा॥ अनेजेखरे
खराउत्तमश्रधावाळातेजेनेअमनेबहुजप्रसन्न
करवांहोयनेआनेआदेहेनिरवासनिकथइनेअ
क्षरधामनेपांमवुंहोयतेनेआवर्त्तमानपत्रकवांची
नेप्रथमनावरसमांछमहिनासुधीसांतवोपाणिमां
चोळीनेखावो॥ अनेआवर्त्तमानपत्रकनोनित्य
पाठकरवो॥ अनेपाठनथायतेदीवसउपवासक
रवो ॥ अनेजेनेवांचतानआवडेतेनेपंदरदीवस
मांएकवारसांभळवुं॥ अनेनितेसंभळावनारहो

यतोनित्येसांभळवुं ॥ अनेआकहुंतेप्रमाणेवर्त्त
मानपाळवानेतेमांफेरपडवादेसोनहीनेतेनांउपर
अमे घणाप्रसंनथईनेतेनाआत्मामांअखंडनि
वासकरिनेरेहेसुं॥ नेतेनेकोईदीवसअमारोवि
जोगथाशेनही ॥ नेतेदेहमुकीनेअक्षरधामने
पांमसे। अनेजेआवर्त्तमानकह्यातेप्रमाणेनाहिव
रततेनेनेअमारेअखंडसबंधरेहेशेनही। नेतेने
जनममरणनादुषटलसेनही॥माटेजेनेजनममर
णटाळिनेआत्यंत्किकमोक्षनेपांमवुंहोयतोतेने
अमारोद्रढआश्रयकरिने। आ।कह्यांजेपांचव
रतमानतेनेपाळवां॥ तेमाहाअलोकीकएवुंजेअ
खंडसुखतेनेपांमसे॥ नेजेसातवोखावानुंकहुंते
जेनेखावोतेअमनेपुछीनेखावो॥तथामोटासाधुने
पुछाविनेआज्ञालईनेखावामांडवो॥ अनेजेआ

वरतमानपत्रकछे॥ तेरेलवेनीगाडीजेवुंछे॥ जे मेरलेवलनीगाडीछे॥ तेअमदावादनीचालिए कदीवसमांमुंबईपुगेछे॥ तेमेरलेवेलरूपजेआ पांचवरतमानतेनेआकह्याप्रमाणेबराबरपाल सेतेनोआत्माआदेहनोत्यागकरिनेपाधरोअक्ष रधामनेपामशे.

॥इतिश्रीवर्त्तमानपत्रकसंपुर्णः॥
